DOĞAN KARDEŞ

SAYI 35, AĞUSTOS 1991, YIL:3, AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 4.000 TL

NEZİHE MERİÇ'İN ÖYKÜSÜ
"KÜÇÜK BİR KIZ"

Doğan Kardeş'in Çocuklara Armağanı: Kardeş Card

Kola, hamburger, oyuncak ayı, Yeni lego seti, barbie bebek, kay kay, Futbol topu, kitap, anneye eşarp, Defter, boya kalemleri, babaya çorap, Madonna kaseti, eşofman, sırt çantası, ayakkabı, Mont,

HEPSİ KARDEŞ CARD'LA İNDİRİMLİ!

Çocuklar, Doğan Kardeş bu yıl abone olanlara **Kardeş Card** armağan ediyor. **Kardeş Card** çocukların indirim kartı! Giyim mağazalarında... hamburgercilerde... oyuncakçılarda... kırtasiyecilerde... Daha aklınıza ne gelirse! Hepsinde sizler için indirim var. Geçerli olduğu her yerde **Kardeş Card**'tan yararlanabilirsiniz. **Kardeş Card** sürprizlerle dolu...

Kardeş Card almak mı? Çok kolay. Doğan Kardeş'e abone olun. Kartınızı hemen alın!

DOĞAN KARDEŞ

"Aylık Çocuk Dergisi"

Abone formları Doğan Kardeş Dergisi ve Yapı Kredi Bankası Şubelerinde bulunmaktadır.

Kardeş Card, Doğan Kardeş ve Card34 işbirliği ile gerçekleştirilmiştir.

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 35, Ağustos 1991

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi:
Ömer KAYALIOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür:
Turhan ILGAZ

Müessese Müdürü: Aydın UNGAN

Yazı İşleri Müdürü: Nevzat BASIM
Sanat Yönetmeni: Erdoğan UĞURLU
Yayın Danışmanı: Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ
Yazı İşleri: Selda BAYBARA, Ayşegül KOŞAN, Sema Polat ÖĞÜT

Grafik Uygulama: Zeynep ARSLAN, Behice BALTA,Tansel BAYBARA, Zahide GÖREN

Katkıda Bulunanlar: Hasan AYDIN, Nesrin BARAZ, Erhan BENER,Tuncay BATIBEKİ, Burhan BOLAN, Işıl ÇELİK, Adnan ÇAKMAKÇIOĞLU, Nazan ERKMEN, Yeşim HAMZALAR, Bahadır İŞLER, Ahmet KESKİN, Nezihe MERİÇ, Feridun ORAL, Erdoğan SAKMAN.

Kapak Deseni: Nazan ERKMEN

Reklam ve Pazarlama Müdürü: Metin MERİÇBOYU

Abone ve Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE, Deniz ONAT

Pazarlama Temsilcileri:Şule ALTUNDİREK, Emre BİTİK, Avni ÇAĞIRIR, Gamze HOŞOL, Füsun İNSEL, Serkan İYİGÜN, Deniz Gökçen OĞUZ, Ender PAKİŞ

Muhasebe: Levent ALTUNBEK, Işın EVİRGEN

Depo Sorumlusu: Nihat YAKICI

Renk Ayırımı, Film ve Montaj: Ram ve Laçin Reprodüksiyon
Baskı: Media Print
Dağıtım: GAMEDA

İlan Koşulları:

Arka Kapak	: 5.000.000 TL
Kapak İçleri	: 4.500.000 TL
İç Sayfalar	: 4.000.000 TL
İnsört	: 6.500.000 TL

Fiyatı: 4.000 TL (KDV dahil)
KKTC Fiyatı: 6.000 TL
Abone Bedeli (yalnız 1 yıllık) : 45.000 TL
Taahhütlü Gönderi: 70.000 TL
Yurt Dışı: 20 US $, 30 DM

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No:1, Kat:3
Beyazıt/İSTANBUL

Telefon: 516 93 23 - 516 85 32 - 516 89 83
Faks: 516 13 51

▲ **Yoğurt Festivali**

● 12 - 13 Temmuz 1991 tarihlerinde, İstanbul ilimizin Silivri ilçesinde, "Yoğurt Festivali "` düzenlendi. Oldukça eğlenceli geçen festivale biz de dergimiz ve kitaplarımızla katıldık. Yazarlarımızı da, imza günü için Silivri'ye götürdük. Fotoğrafta, "Uçurtmam Bulutlardan Yüce" adlı öykü kitabını yayımladığımız Mehmet Güler, kitaplarını imzalarken görülüyor.

▲

● İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nin düzenlediği, "Çocuk Hakları" konulu şiir, masal, öykü ve resim yarışmasında ödül alan çocuklar ve geçtiğimiz ay sonunda ABD'de yapılan 1991 Uluslararası Özürlüler Olimpiyat'ına katılan sporcularımız Fame City'de eğlendiler.

▼

MANSİYONLAR

SEVGİ'NİN RESMİNİ YAPANLAR

Sıla SAYAR
İZMİR ▶

Berçin YANBASTI/İZMİR ▲

Enis Emre AKAL/İSTANBUL ▼

Mehmet ÇULHA
İZMİR ▶

▲ Seden SOMAKLAR/İZMİR

▼ Uğur SERTÇELİK/İZMİR

Gül ÖZGÜN
◀ GAZİANTEP

ÖDÜL: AMATÖR FOTOĞRAF MAKİNALARI

BİRLİKTE YAZALIM YARATALIM

646 KÂĞIT TURNA

Hazırlayan: Nesrin BARAZ

Sadako Sasaki... Hiroşimalı binlerce küçük kızdan biri. 1945'te iki yaşındaymış. Yaralanmamış, hastalanmamış. Okuluna gidiyormuş güzel güzel. Yıllar geçmiş, Sadako, kentinin her gün biraz daha düzeldiğini, yeni yapılar yapıldığını görmüş. On iki yaşındayken birden hastalanmış. Radyasyonun vücutta yarattığı onulmaz bir hastalıkmış bu. Doktorlar, uzmanlar incelemişler, kurtuluş olmadığını anlamışlar. On ikisindeki Sadako ölecek!..

Kendi de biliyor bunu! Ama bir Japon geleneğine göre kâğıttan bin turna kuşu yapan kişinin dileği muhakkak gerçekleşir! Sadako'ya oyalanması için bu inancı veriyor çevresi. Mektuplar alıyor bu konuda. Sadako, hasta yatağında kâğıttan turnalar yapmaya başlıyor.

Sadako günlerce uğraşmış. Yüz, iki yüz, beş yüz, altı yüz, tam altı yüz kırk altı kâğıt turna yapmış.

Sadako Sasaki bin turnayı tamamlayamamış.

Bin turnayı yapabilseydi, kurtulacak mıydı ölümden? Kimbilir? On iki yaşındaki bir kızın, öleceğini bilerek, bin turnayı tamamlarsa ölümden kurtulacağını umut ederek, gece gündüz kâğıttan kuşlar yapması geliyor gözümün önüne. 646'ıncının bitişi, 647'nciye başlayamamak ve çekip gitmek şu hem güzel hem çirkin, hem yüce hem aşağılık dünyadan...

Sevgili Çocuklar,

İkinci Dünya Savaşı'nda Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerine iki atom bombası atılmıştı. Bir anda yaşam durmuştu oralarda. Yetmemiş, bombanın olumsuz etkisi yıllar boyu insanların hastalanmasına, sakat kalmasına neden olmuştu.

Bu çevreyi gezen, buradaki gezi izlenimlerini bize HİROŞİMALAR OLMASIN adlı kitabında anlatan OKTAY AKBAL'dan aldım Sadako'nun öyküsünü.

Arkadaşları, aralarında para toplayıp kendileri de çalışarak Sadako için bir anıt yapmışlar. Sadako ve onun gibi bu büyük acıyı yaşayan çocuklar için. Savaşın kötülükleri yeniden yaşanmasın, çocuklar ölmesin, insanlık bu acıdan ders alsın diye. Adı "Atom Bombası Çocukları Anıtı".

Ben bu anıtı görmedim. Sizler de görmediniz biliyorum. Ama nasıl bir anıt olduğunu birlikte düşleyip gösterebiliriz. Çizerek bu düşlerinizi anlatabilirsiniz.

Şimdi, kâğıtlarınızı alın elinize. Kalemleriniz, boyalarınız da dilediğiniz renkte olsun. Sadako için nasıl bir anıt dikilmesini isterdiniz? Çizin, boyayın ve "Birlikte Yazalım, Yaratalım" köşemize gönderin.

Resimlerinizin de yazılarınız kadar güzel olduğu inancındayım.

Hadi, hemen kâğıtlara ve boyalara sarılın!

Hazırlayan: Hasan AYDIN

MATBAADAN ÖNCE

Matbaa bulunmadan önce, kitapların elle yazılması, oldukça zahmetli bir işti. Önce biri kitabı yazar. Kitabı yazacak kişinin, işinin ustası olması istenir. Sonra, iyi minyatür yapan biri kitabı minyatürler. Sonra, kitap sayfalarını süslemekte becerikli birisi sayfaları tezhipler yani süsler. Daha sonra sayfalar kesilip ciltlenir. Ciltleme de bir ince zenaattir. Osmanlı dönemi el yazması kitapların bazılarını elinize almaya korkarsınız. Cilt kapakları o denli işlemeli ve narindir ki, elinize aldığınızda bozulacağından korkarsınız. Bunca zahmetli, yıllarca süren bir uğraşla yazılan ve hazırlanan kitaplar da ancak bir tane olur. Bir kitap, yalnızca sahibinin işini görür. Sahibi dışındaki kişilerin kitaptan yararlanmaları çok zordur. İşte bu yüzden, el yazması kitapların bulunduğu dönemde, kütüphaneler büyük önem kazanmıştır. Çünkü ancak kütüphaneler sayesinde kitaplar, birden fazla kişinin kullanımına sunulabilir. Düşünün bir kez : Çok önemli bir tıp kitabı yazdınız. Hangi hastalığın nasıl tedavi edileceğini anlattınız. Yazdığınız kitabı bir kişi satın aldı. O da kimseye vermiyor! Doğru olduğuna inandığınız düşüncelerinizi daha çok insana nasıl aktarabilirsiniz?

Bu nedenle, Osmanlı döneminde, medreselerde, cami ve tekkelerde kitap dolapları kurulmuş. Bunlar zamanla kütüphaneye dönüştürülmüş. Kütüphane hizmeti de saray bütçesinden karşılanmış. Padişahlar çeşitli kütüphanelere kitaplar bağışlamışlar. Ama yine de, kitapların kütüphane dışındaki odalara bile çıkarılmaları yasaklanmış. Hatta kimseye, bir kitaptan fazlası verilmemiş.

Matbaanın bulunuşunun, kitapların daha çok kişiye ulaşması için ne denli önemli olduğunu sanırız kavradınız. Peki matbaa nasıl bulundu? Kim buldu?

MATBAADAN SONRA

İbrahim Müteferrika ülkemizde ilk matbaayı kurduğunda hattatların, yani el yazması kitapları üretenlerin kâğıtları, kalemleri, hokkaları, elyazmalarını bir tabuta koyarak mizahi bir cenaze töreni düzenledikleri söylenir. İşsiz kalmaktan korktukları için yapmışlardı bunu kuşkusuz. Ama korkuları boşa çıkmıştı. İşlerini sürdürmüşlerdi. Çünkü Müteferrika Matbaası'nda yetmiş yılı aşan bir süre içinde ancak on yedi kitap basılabilmişti. Ayrıca elyazması kitaplara istek sürüyordu.

Rönesansı doğuran nedenlerden biri olarak gösterilen matbaanın icadı ilk yıllarında birçok tepkiyle de karşılaştı. Matbaanın mucidi Gutenberg, 1450 yılında başladığı çalışmalarının sonuçlarını beş yıl sonra aldı. İlk kitap olarak İncil'i bastı. Yetersiz tekniklerle kitap basmak çok pahalıya maloluyordu. Bu yüzden Gutenberg, zenginlerden faizle borç para almak zorunda kalıyor ve bunları ödemekte güçlük çekiyordu. Yaşamı bu büyük icâdı başarıya ulaştırmak için yoksulluk içinde geçti. Borçlarına karşılık makinalarının ve kitaplarının elinden alındığı da oldu. Ama Gutenberg yılmadı.

Bu arada Gutenberg'in öğrencileri Avrupa'nın dört bir yanına dağılarak matbaayı tanıtmışlardı. Fransa'da Etienne Dolet, beş sene içinde yetmiş kadar kitap yayımladı. Bunların arasında tıp ve felsefe kitapları da yeralıyordu. Bu yüzden din adamlarından hemen tepki gördü. Ancak Dolet mücadelesini sürdürmekte kararlıydı. Kitap basım işini sürdürdü. "İnsan büyük bir gaye peşinde koştuğu zaman işkencelere kolayca katlanır" diyordu.

Rusya'da da IV. İvan, 1553'te matbaanın kurulması emrini verdi. Federof bu işi üstlendi ve kısa zamanda çok nitelikli birçok kitap Rusya topraklarında dolaşmaya başladı. Ancak burada da rahip elbiseli birtakım kötü niyetliler kitaplar için "şeytan uydurması", "büyücülük" söylentileri yaymaya başlamışlardı. Baskı artınca Federof ve yardımcısı aletlerini ve kitaplarını kaçırmakta buldular çareyi. Matbaayı yakmışlardı ama Federof ve yardımcısı başka kente göçmüştü. Ve serüvenleri hep böyle sürdü. 15. yüzyılda kâğıt üretiminin de artmasıyla matbaa tüm Avrupa'da hızla yayıldı. Bazı yürekli insanların mücadelesi tutucuların engellemelerine karşın başarıya ulaştı ve birçok kentte matbaalar kuruldu. Basım teknikleri gelişti.

Ülkemizde ise Müteferrika Matbaası'nda ilk kitap 1729'da basıldı. Bu bir sözlüktü: Vankulu Lugatı. Sonraki yıllarda basılan kitapların çoğunluğunun konusu ise tarihti.

Gelecek sayıda: Kitap nasıl basılır?

Pınar Süt'ü seviyoruz!

Bugün henüz küçüğüm,
ama yarın büyürüm.
Pınar Süt içersem
daha çabuk büyürüm...

Kutu kutu Pınar Süt...
Sağlık, neşe Pınar Süt...

Mesleğimi seçerim,
Pınar Süt'ümü içerim.
Hiç bardakta bekletmem,
hep verseler reddetmem...

PINAR SÜT
"sağlığınız için"

CANLILARIN SIRLARI

Hazırlayan: Erdoğan SAKMAN

◄ ÇOK YÖNLÜ UZMAN

İmparator Kelebeği (Danaus plexippus) her yıl 5000 km yol alıp Kanada'dan Kaliforniya'ya gelir ve sahil boyunca yayılır. Binlercesi birarada göç eden bu kelebek usta bir pilot, iyi bir bitki uzmanı ve oldukça isabetli sonuçlar çıkaran bir hava tahmincisidir. Ayaklarında kendini her yere kolayca tutturacak kancalar olmadığından, ya Akçaağaç yaprak dişleri arasına ya da Söğüt dallarının tüylerine yerleşmek zorundadır. Bu ağaçları diğerlerinden ayırabildiği için iyi bir bitki uzmanı, ağaçların yerlerini yanılmadan bulabildiği için usta bir pilot ve uçuş zamanına iyi karar verip yolculuk sırasında ölme ihtimalini en aza indirdiğinden iyi bir hava tahmincisidir.

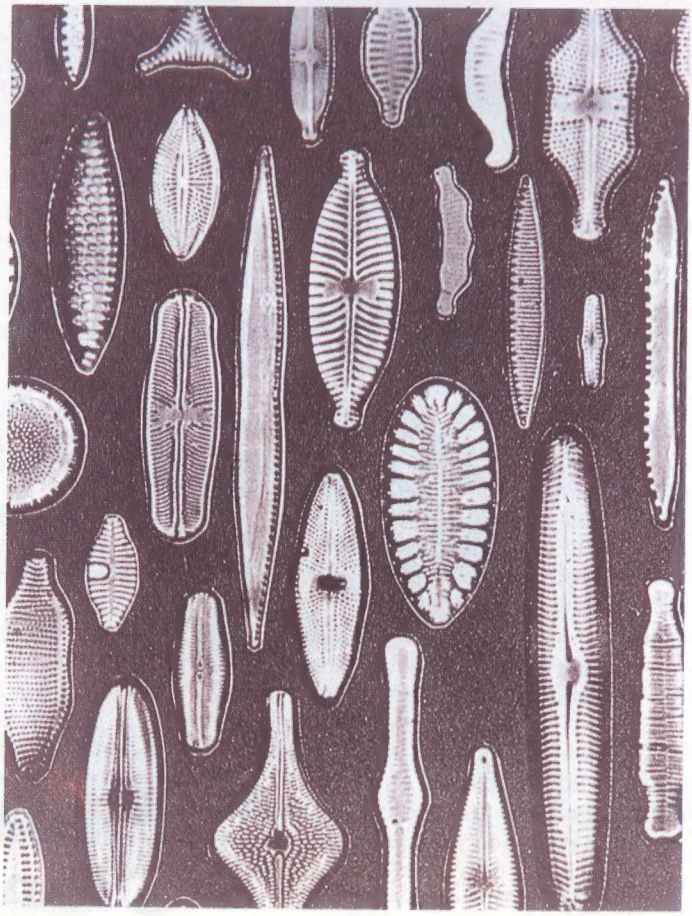

AYDA ÜÇ MİLYARLIK ÜREME ►

En büyükleri bir milimetre olan silisli algler (Diotomea) 200 milyon yıldan beri Dünya'da yaşamaktadırlar. İnsanlara ulaşan besin zincirinin ilk halkasıdırlar. Fotosentez yaptıkları için oksijen salar ve böylece milyonlarca canlının yaşamasına önemli katkıda bulunurlar. Bazı türler, her altı saatte bir kez bölünerek çoğalırlar. Bu suretle tek bir silisli alg, sadece on gün içinde bir milyar olur. Kirli suların temizlenmesinde süzgeç görevi yapıp önemli bir rol oynarlar.

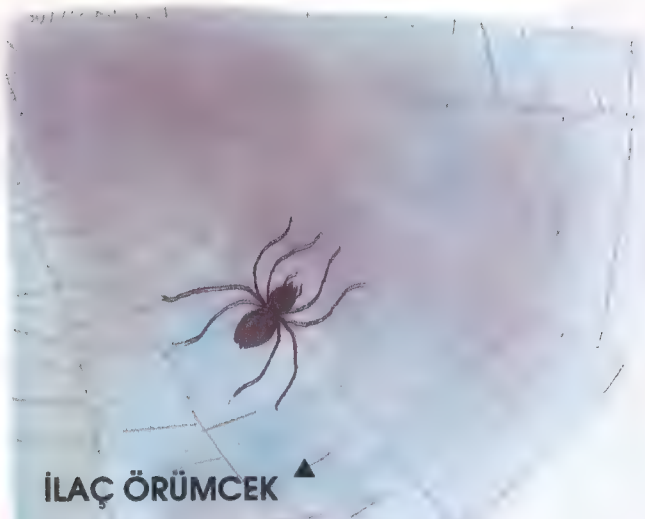

İLAÇ ÖRÜMCEK

Zararsız Ev Örümceği (Tegenaria ferruginea) hatta zehirli örümceklerden korkmak, altı ila sekiz gözlü ve sekiz ayaklı bu 'canavarlardan' ürkmek yerine insanların hangi hastalıklarında zehirlerinin yararlı olabileceğini araştırmak daha akıllıca olur. Günümüze gelen söylentiler, bu örümceklerin ısırdığı kimi saralı ve cüzzamlı hastaların iyileştiklerini anlatmaktadır. Korku ve ürküntü duymayan araştırmacılar örümcek zehirlerini inceleyerek insanlığa yararlı olabilirler.

TARLA KUŞU HAVAYI İYİ TAHMİN EDER

Hava tahminleri, tabiattaki hayvan ve bitkilerin durumları iyice incelenerek de yapılabilmektedir. Ötücü kuşların şarkısı sabah erken başlar, öğleyin durur, akşama doğru tekrar başlayıp karanlık bastırırken sona ererse havaların epey bir süre iyi gideceği söylenebilir. Bunun en göze çarpan belirtileri, Tarla Kuşları'nın (Alauda arvensis) gökte çok yükseklere çıkmaları ve köstebeklerin (Talpa europea) harıl harıl çalışıp toprağın yüzeyinde küçük küçük tümsekler oluşturmalarıdır.

DÜRBÜN GÖZ

Çakır Kuşu (Accipiter gentilis) yırtıcı atmacalardan biridir. Havada süzülürken 800 - 1000 metre yukarıdan tavşan yavrularını farkedebilecek kadar gözleri keskindir. Tavşan ve diğer küçük memelileri yakalamak için dalışa geçtiğinde civarda Karakuşların bulunması işine gelmez. Çünkü bunlar acı çığlıklar atarak tavşanlara Çakır Kuşu'nun geldiğini haber verirler. Karakuşların neden böyle davrandıkları araştırılmaya değer bir konudur. Karakuşlarda bulunan önceden haber alma veya sezme yeteneği deprem, su baskını kısaca ses yapan her felaketin haber alınmasında insanlara yardımcı duruma getirilebilir.

PROTEİN YAPICI

Ayıların hemen hemen hepsi gibi Kahverengi Ayı da (Ursus arctos) kış uykusuna yatar. Bu süre içinde işemez, böbrek faaliyeti adeta durmuş gibidir. Yapılan ilk araştırmalar, vücudun ürettiği ürenin henüz bilinmeyen bir biçimde proteine çevrildiğini göstermektedir. Bu ilginç durum aydınlatılarak böbrek hastalarına büyük yararı olacak çalışmalar yapılması gerekmektedir.

DENİZDEKİ YILDIZLAR

Yeşim, Pasifik Okyanusu'nun kayalara carptığı kıyıya kostu. En sevdiği yaratıkların saklandıkları yerlere gitmek için sabırsızlanıyordu. Gelgit havuzlarında yaşayan değişik ve gizemli yaratıklara...

Sular çekilip, dalgalar kıyıdan uzaklaştığında kayaların arasında havuzcuklar oluşuyordu. Yeşim de bu havuzlarda çeşitli deniz canlıları arardı. Hayvanlarla saklambaç oynar gibi... Havuzlardaki sığ sular, orada yaşayan renkli bitki ve hayvanları daha kolay görülebilir yapıyor.

"Bak, anne-bir denizyıldızı" diye bağırdı Yeşim. Annesi de yavaş ve dikkatlice kayalara basarak arkasından geliyordu.

"Oh !" dedi Bayan Hamzalar.

"İyi ki lastik ayakkabılarımızı giymişiz. Bu midyeler de çok keskinmiş" diye söylendi.

"Aşağıya, şuraya bak" diye işaret etti Yeşim.

"Denizyıldızını gördün mü? Elime alırsam ısırır mı?" diye sordu.

"Hayır ısırmaz" dedi Yeşim'in annesi "Ama dikkatli ol sen onu incitme. Her kolunun alt kısmında, tüp şeklinde yüzlerce mini emicileri olan ayakları vardır." diye açıkladı Bayan Hamzalar. "Emicileri kayalara tutunmasına yardımcı oluyorlar. Onu yavaşça kaldır ki, kayanın üzerindeki emicileri zarar görmesin" dedi.

Yeşim uzandı ve portakal renkli denizyıldızını aldı. "Niçin buna denizyıldızı diyorsun? " diye sordu. "Niye yıldızbalığı demiyorsun?"

"Çünkü çoğu yıldız şeklindedir ve denizde yaşar. Bu yüzden insanlar ona denizyıldızı derler" dedi Bayan Hamzalar. "Denizyıldızları ekinoderm adlı deniz hayvanları grubuna aittir" diye de ekledi. "Deniz kestaneleri de o hayvan grubunun bir parçasıdır. Onlar da balık değil."

"Bugün başka bir denizyıldızı bulabilir miyiz acaba anne? Geçen sefer çok güzel mor bir tane bulmuştuk."

"Tabii" dedi Bayan Hamzalar, "Önce o denizyıldızını geri koymak istemez misin?"

"Bir dakika..." diye yanıt verdi Yeşim. "Kafasını bulamıyorum. Gözleri yok mu? Nasıl görüyor?" diye sordu.

▲ *Bu iki deniz yıldızı, kollarının ucundaki gözlerle birbirlerini süzüyorlar.*

Annesi denizyıldızını Yeşim'in elinden yavaşça aldı. Sonra her kolun ucundaki basit gözlere işaret etti. "İşte gözleri burada" dedi. "Ama yalnızca aydınlığı ve karanlığı görebilir. Cisimleri değil. Ve bir denizyıldızının beyni vücudunun ortasındadır. Bu yüzden kafaya ihtiyacı yoktur."

"Ama yemek yemek için bir kafaya ihtiyacı var" diye ısrar etti Yeşim.

Bayan Hamzalar denizyıldızını çevirdi ve ortasını gösterdi" ağzı da ortasında" diye açıkladı. "Bir denizyıldızı için vücuduna yiyecek sokmak çok zordur. Bu nedenle midesini ağzından dışarı iter. Sonra kurbanlarını midesiyle çevreler ve vücudunun dışında sindirir".

"Çok garip" dedi Yeşim. Denizyıldızını annesinden aldı ve havuza geri koydu. Sonra daha büyüğünü çıkardı.

"Şuna bak!" diye hayretle bağırdı Yeşim.

"Bahse girerim denizdeki en büyük denizyıldızı budur"

"Pek değil," dedi Bayan Hamzalar gülümseyerek.

"Bazıları 60 veya 90 cm olabiliyor. Bunlara ayçiçeği denizyıldızı deniyor."

"Kaç kolları var?" diye öğrenmek istedi Yeşim.

"20 kadar " dedi annesi.

"Vay!" dedi Yeşim, şaşırarak. Onlardan birini ne zaman görebiliriz?"

Bunlar genellikle daha derin sularda yaşarlar" diye açıkladı Bayan Hamzalar.

"Böyle küçük bir havuzda değil. Ama

Kolun ucundaki saydam tüpler, deniz yıldızlarının kayalara tutunmasını kolaylaştırır. Çünkü tüplerin ucu vantuz şeklindedir. ▼

Karnı acıkan bir deniz yıldızı, avını yakalamak için midesini gövdesinden dışarı çıkarır. ▼

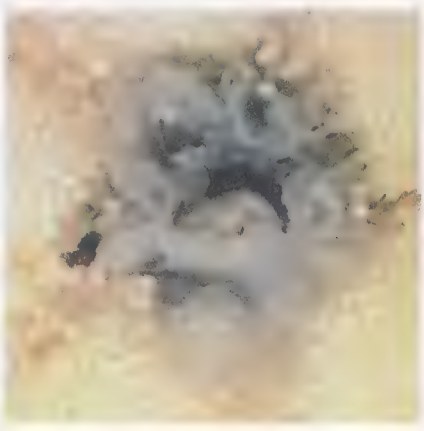

şansımız varsa sular çekildiği zaman kıyıda bir ayçiçeği denizyıldızı görebiliriz."

Yeşim geri koyduğu ilk denizyıldızını gösterdi. Yavaşça uzaklaşıyordu.

"Nereye gidiyor?" diye sordu.

"Herhalde yiyecek veya daha iyi bir saklanma yeri arıyordur. Biz onu gördük ve aldık, bir kuş da aynı şeyi yapabilirdi. Ama kuş onu geri koymazdı" dedi Bayan Hamzalar.

"Yani onu yer miydi?" diye sordu Yeşim.

"Olabilir" dedi annesi.

"Diğerlerinden daha kısa olan bu kolunu görüyor musun? Bu denizyıldızı bir kuş veya başka bir hayvan tarafından saldırıya uğramış olabilir" dedi. "Veya belki bir fırtınada yaralandı. Kolunu kaybettikten sonra" diye devam etti "yeni bir tane oluşmaya başladı. Ama yeni kolu daha diğerleri kadar uzamadı."

"Zavallı denizyıldızı" dedi Yeşim.

"Aslında kurtulabildiği için çok şanslı" dedi Bayan Hamzalar gülümseyerek.

"Eve götürebilir miyiz, Anne? diye sordu Yeşim. "Lütfen?" diye de ısrar etti.

"Hayır" diye yanıt verdi annesi "Onun ait olduğu yer burası. Denizyıldızları denizin önemli bir parçasıdır. Kabuklu hayvanları ve deniz kestanelerini yerler. Ve diğer hayvanlar da onları yer" diye açıkladı Bayan Hamzalar. "Üstelik" diye ekledi, "Eğer herkes eve denizyıldızı götürseydi, başka insanların görmeleri için denizyıldızı kalmazdı."

"Peki anne" dedi Yeşim. Ve iç çekerek denizyıldızını havuzun içine koydu.

"Haftaya tekrar geliriz" dedi Bayan Hamzalar.

Arabaya doğru yola koyulurken Yeşim bir kayadan öbür kayaya atladı. Kayalar nemli ve yosunlu olduğu için kayıyorlardı. Yeşim, "Denizyıldızı gibi ayaklarımızda emicilerin olmaması çok kötü" diye düşündü.

◀ *Deniz yıldızları denizin önemli bir parçasıdır. Kabuklu hayvanları ve deniz kestanelerini yer. Ve tabii, diğer hayvanlar da deniz yıldızlarını yer. Denizlerdeki bu yaşam zincirini bozmamak için, bulduğumuz her deniz yıldızını eve götürmememiz gerekiyor.*

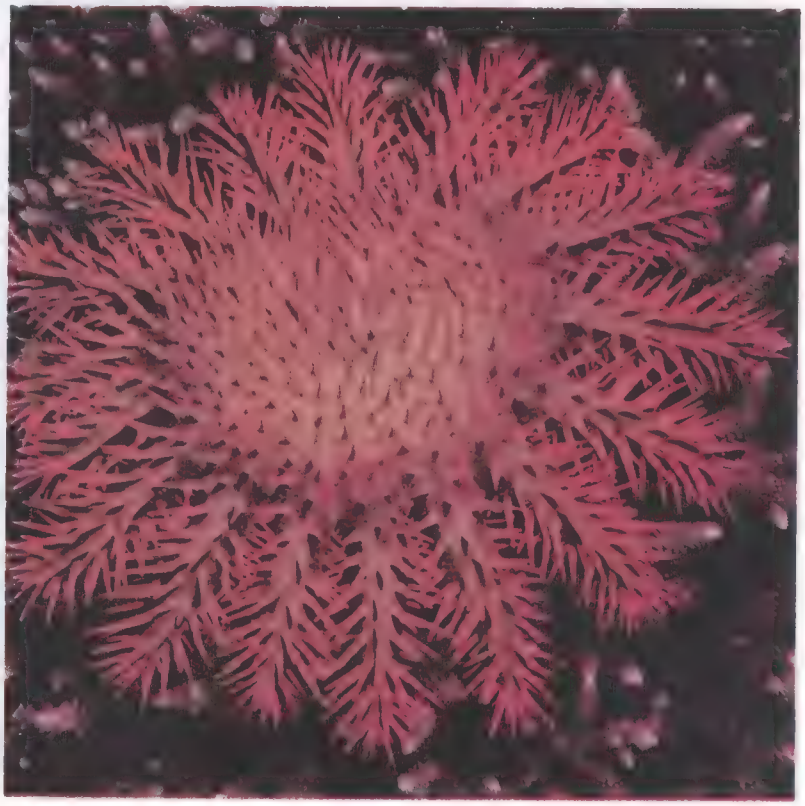

YAVUZ'UN TRAMPETİ YOK

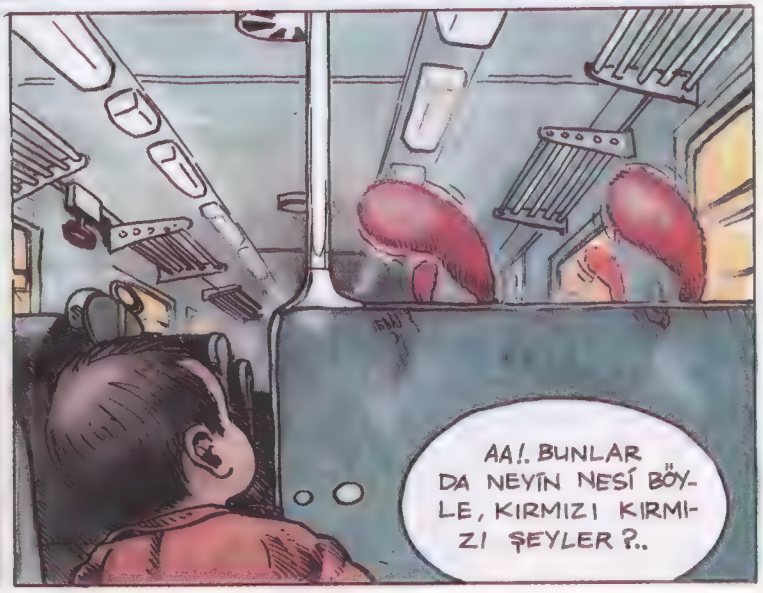

VAAY! OKUL ÇOCUKLARI! NE GÜZEL ELBİSELERİ VAR BÖYLE!
KEŞKE OKULA GİDEBİLSEYDİM! BÖYLE ELBİSELERİM, TRAMPETİM OLSAYDI!
HEPSİ DE BURADA İNİYOR GALİBA.

DUUUUUUT
NEREYE GİDİ-YORLAR ACABA?.. GİTSEM Mİ?..
AA! İŞTE! ÇAL-MAYA BAŞLADI-LAR!..
OLMUYOOOR!..HER KAFADAN BAŞKA SES ÇIKIYOR!
TRATA-TA-TA..
TÖRENE ÇOK AZ KALDI! HALA BECEREMEDİNİZ ŞU İŞİ!..
BİR DAHA DENE-YELİM!. HAYDİ!..
TAM-TA
TRA.TA-TAM
TRA.
TA-TAM
TRA.

HAYIR, HAYIR! VER ŞU SOPALARI BANA!.
NE BAĞIRIYOR BU ADAM BÖYLE! ....
BAK İŞTE BÖYLE ÇALACAK-SIN !..
TAM-TRA-TA-TA
YAVUZ, BECERİSİNİ HEMEN ORACIKTA GÖSTERDİ ONLARA
TAM TRA TA TA
İŞTE! BU ÇOK İYİ!
KİM ÇALDI ONU ÖYLE ?.. HANGİNİZ?
BU ADAM YİNE KIZACAK GALİBA ?..
HEY! SEN! OĞLUM, GEL BURAYA, GEL!.
!?
YAVUZ KORKMUŞTU. ONA KIZILMASINI İSTEMİYORDU ARTIK ...
♪ BEYAAZ ♪ GÜL ♫ KIRMII-ZI GÜL ♪

MÜZİK DOSYASI

HAZIRLAYANLAR: BAHADIR İŞLER, NESRİN YAYLA

BÖLÜM 1

PORTRE

Nicolo Paganini: 1782'de İtalya'nın Cenova şehrinde doğdu. Küçük yaşta kemana başladı. 8 yaşında **virtüoz**, 10 yaşında besteci, 20 yaşındaysa herkesin tanıdığı bir deha olarak müzik dünyasındaki seçkin yerini aldı.

En güç, çalınması olanaksız parçaları bile daha ilk görüşte çalabilirdi. Paganini'yi dinleyenler arasında onun insanüstü bir varlık olduğu fikri yaygınlaştı.

Gelmiş geçmiş keman virtüozlarının en büyüğü ve en ünlüsü olan Paganini, solo keman için 24 capriccio (1818) ve altı keman konçertosu besteledi. Ayrıca gitar 4'lüleri de besteledi.

SÖZLÜK

SOLO: Bir müzisyenin tek başına ya da bazı çalgıların eşliğinde seslendirdiği müzik parçası. Solo yapan müzisyene "solist" denir.

İCRACI: Bir çalgıyı çalan müzisyen.

VİRTÜOZ: Bir çalgıyı mükemmel bir teknikte ve güzellikte çalan müzisyen.

SES SAHASI: Bir çalgının sahip olduğu en kalın ve en ince ses arasındaki mesafe.

ODA MÜZİĞİ: Küçük topluluk tarafından çalınan müziktir.

KEMAN

Keman yaylı sazların en onemlilerindendir.Çok güzel ve parlak bir sese sahiptir. Geniş bir **ses sahası** vardır. Bu özellikleri ile ideal bir solo çalgıdır. Ayrıca orkestra ve **oda müziği** topluluklarında önemli bir yeri vardır.

Keman 16. yüzyıldan beri bilinen bir çalgıdır. İlk şekli bugünkünden farklıydı. Keman yapımcıları ve **icracı**ları kemandan daha iyi ses almak ve teknik kapasitesini artırmak için şeklinde çeşitli değişiklikler yaptılar. Nihayet 18. yüzyılda bugünkü bildiğimiz şeklini aldı.

Kemanın cilalı bir gövdesi, gövdeye bağlı bir boynu ve dört teli vardır. Yaklaşık 70 parçadan oluşur.

Keman "arşe" denilen bir yayla çalınır. Arşenin tellere sürtünen kısmı at kuyruğundan elde edilen kıllarla yapılır.

İyi bir keman icracısı olabilmek için, uzun yıllar süren düzenli ve disiplinli bir çalışma gerekir.

Gelmiş geçmiş keman virtüozlarının en büyüğü ve en ünlüsü Nicolo Paganini'dir. (1782-1840)

Çağımızın en iyi kemancıları arasında Jazha Haifets, Yehudi Menuhin, İsaac Stern, David Oystrah'ı sayabiliriz. Ve daha bir çok yıldız da şimdiden tarihe geçmiştir.

Yurdumuzda uluslararası başarı sağlayan kemancılar arasında Ayla Erduran ve Suna Kan'ın adını verebiliriz.

KISA DALGA

● 1975 yılında ABD'nin Olimpia kentinde, Mark Gottlieb adlı kemancı su altına dalarak Haendel'in "Su Müziği" adlı eserini seslendirdi.

7 Ekim 1979'da ilk kez dört kişilik bir grup da su altında keman çaldı.

● Otto E. Funk adlı Amerikalı 16 Haziran 1929'da New York'tan San Francisco'ya kadar tam 6 bin 702 kilometre yürüdü. 183 gün süren bu yürüyüşün her adımını keman çalarak attı.

BİLGE BİROL

Gövde Değiştiren Kafalar

Yazan: Erhan BENER **Resimleyen:** Ahmet KESKİN

Ben aslında iştahsız bir çocuk değilimdir ama, son zamanlarda nedense canım pek yemek yemek istemiyor. Anneme bakılırsa, yemek aralarında leblebi, fındık, fıstık gibi çerezlerle ya da erik, kiraz, malta eriği gibi ona göre yararı olmayan meyvalarla karnımı doyurduğum için yemeğe yer kalmıyormuş midemde. Akşam yemekte büyükbabam, "can boğazdan gelir evlâdım, sen büyüme çağındasın, çok çok yemelisin," dedi. Annem de katıldı ona. "Derslerde öğretmiyorlar mı," dedi. "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur... Sağlam vücudun olması için de iyi yemek yemelisin. Büyükbaban haklı..."

Yan gözle babama baktım. Hiç sesini çıkarmadı. Ben biliyorum babam, pek onlar gibi düşünmüyor, ama, bir yandan babasına ve anneme olan saygısından, bir yandan da sofrada tartışma çıkmasını istemediğinden susmayı yeğliyor, ama olan bana oluyor; ben de onları gücendirmek istemediğim için kendimi zorluyorum, sonra da gece hep korkulu düşler görüyorum.

Babam avukat. Genellikle eve iş getirmez, ama ertesi gün önemli bir duruşması varmış mahkemede; sofradan erken kalktı, odasına gitti. Annemle büyükbabam televizyon seyretmeye koyuldular. Ben de derslerime çalışmak için kendi odama gittim.

Aklımda hep annemin sözü. "Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur..." Bu sözü, gerçekten Burcu öğretmen de söylemişti bir gün sınıfta ama bize bunun için çok yememiz gerektiğini söylediğini anımsamıyorum. Bu söz belki doğru, ancak, Süheyla ile Niyazi'ye, Ayşim ile Doğan'a hiç uymuyor. Süheyla, fen bilgisiyle tarih coğrafyada sınıf birincisi. Niyazi'nin de matematikte üstüne yok. Ayşim, jimnastikte çok başarılı. Doğan da okulun güreş takımında. Kimse onun sırtını yere getiremiyor. Ne var ki Süheyla, çırpı gibi bir kız. Niyazi de öyle. Bilek güreşinde kimseye dayanamıyor bir dakikadan fazla. Jimnastik derslerinde hiç başarılı değil. Kaburga kemiklerinin kaç tane olduğunu öğrenmek için ona bak, yeter. Ayşim'e gelince, güzel bir kız, çok da gürbüz. Doğrusu, onunla kavga edecek olsak, beni dövebilir. Ne var ki, hemen hemen bütün dersleri kırık. Doğan da öyle. Üstelik gücüne güvendiği için önüne gelene çatıyor. Huysuzun biri. Tabii, dersleri de çok kötü. Bu yıl yine bütünlemeye kalacak. Sınavlarda kopya çeker. Öğretmen de bir keresinde yakalamasa, ötekinde mutlaka yakalar.

Ben bunları düşünürken, dalmışım, kapının açıldığını duymamışım. Babam, saçımı okşuyordu:

—Ne o, dedi. Ne düşünüyorsun böyle derin derin?

Ders çalışmayıp dalga geçtiğim için bana kızacak sandım. Oysa o, sevecen sevecen gülümseyerek odamdaki tek koltuğa oturdu.

—Yemek konusunda seni biraz fazla sıkıştırıyorlar değil mi, dedi. Üzülme. Çocukken ben de senin gibiydim. Çok yemek seçerdim. Her yemeği beğenmezdim. Bu yüzden annem çok üzülürdü. Daha sonra yatılı okula gittim. Orada kime nazlanırsın? Yemezsen aç kalırsın. Daha sonra da askerlik yaptım. Yedek subay okulunda karavanaya kaşık sallardık. Şimdi artık görüyorsun, hiç nazlanmıyorum...

Ben de güldüm:

—Annem duymasın, dedim. Yemeklerini, yatılı okul yemeklerine ya da karavanaya benzettiğini...

O da güldü.

—Önemli olan, her zaman yemeklerin çok lezzetli olup olmaması değildir, dedi. İnsanın yeterince gıda alabilmesidir. İyi gıda alamayan insan, zayıf düşer, derslerine çalışamaz... Yani, gerçekten de sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur...

Babama, Süheyla ile Niyazi'yi ve Ayşim'le Doğan'ı anlattım. O söz doğru olsaydı, Süheyla ile Niyazi'nin sınıf birincisi değil, sonuncusu, Ayşim ile Doğan'ın da sınıf birincisi olmaları gerekmez miydi?

Babamın bu işin içinden nasıl çıkacağını merakla bekliyordum. O, sakin sakin, gülümsedi, başını salladı:

—Haklı gibi görünüyorsun, dedi. Ben sana başka örnekler de verebilirim. Aynştayn gibi dünyanın en ünlü fizik ve matematik bilginleri, Havks gibi en ünlü uzay bilimcileri, eski Amerikan Cumhurbaşkanlarından Ruzvelt gibi devlet adamları, Şubert,

Şuman gibi büyük besteciler, Van Gok gibi ressamlar, Dostoyevski gibi yazarlar, Verlen gibi şairler, bunların hiçbirinin sağlıklı kişiler oldukları söylenemez. Öte yandan, pek çok boksör, güreşçi, gülle atıcı ya da haltercinin de en akıllı kişiler olduklarını kimse savunamaz.

—Yani, sen o söze katılmıyorsun öyle mi baba? dedim.

—Sen sözü biraz işine geldiği gibi alıyorsun da ondan, dedi. Bak, sana ilginç bir öykü anlatacağım. Bir Hint söylencesi bu. Hindistan nasıl bir ülke, biliyorsun, değil mi?

—Elbette. Dünyanın en kalabalık ikinci ülkesi. Çok da yoksullar...

—Orası öyle. Ama, bir yandan da Hindistan dünyanın en eski kültür merkezlerinden biri. Büyük filozoflar ve şairler yetistirmiş bir ülke. Hintliler hangi dinden, biliyor musun?

—Müslüman, dedim.

—Müslümanlar da var ama, asıl dinleri Brahmen dini. Bu din, müslümanlığa da, hıristiyanlığa da pek benzemez. Bu dinin rahiplerine Brahmen denilir. Brahmenler din adamı oldukları kadar filozofturlar, yani düşünür denilebilir onlara. Dünyanın ve evrenin gelmişini, geleceğini, insanların ruhsal yapılarını, olayların oluş nedenlerini ve biçimlerini düşünüp, araştırırlar.

—Bir çeşit öğretmen, desene baba, dedim.

—Çok doğru, dedi. Zaten bunların düşüncelerine öğreti de denir. Brahmen'ler çok büyük olan ülkelerini yaya olarak durmadan gezerler ve bu arada hep düşünürlermiş. Çok kere de yanlarında, işlerini görecek, yardımcı olacak bir uşakları bulunurmuş. İşte böyle, ünlü bir brahmen, yanında uşağıyla Hindistan'ı dolaşmaya çıkmış Brahmen durmadan düşünen ve araştıran bir insan olduğu için, yemek yemek aklına bile gelmez, uşağının hazırladığı lezzetli yiyeceklere dokunmazmış bile. Bu yüzden de, bir deri bir kemikmiş.

Birden gözlerimin önüne, tarih kitabımızda resmini gördüğüm, Hindistan'ın kurtarıcısı Gandi geldi. O da öyle, bir deri, bir kemikti. Babam öyküsünü sürdürüyordu.

—Brahmen' in uşağı ise, aklı hiçbir şeye ermeyen, aklı fikri yemede içmede, gezip tozmakta olan budala bir Hintliymiş. Brahmen'in dokunmadığı yiyecekleri midesine indirir, bütün gün yol yürüyüp açık havada gezip dolaşırmış. Bu yüzden de çok sağlıklı ve yakışıklı bir vücudu varmış. Brahmen'in yüce bilgisinden öğrendiği tek şey, kuş diliymiş. Yollarını yitirdiklerinde yol sormak, ya da yiyecekleri bittiğinde yiyecek bulmak için kuşlara danışırmış ...

—Hiç kuşlar konusur mu? dedim.

—Masal bu, dedi. Senin uzay öykülerinde insanlar ışınlanıp binlerce kilometre uzaklıktaki gezegenlere bir saniyede gidiyorlar, sen bu olur mu demiyorsun !

Tabii, masallarda böyle şeyler olabilirdi.

—Bir akşam, Brahmen'le uşağı yorgun argın bir büyük ağacın dibinde uyuyakalmışlar, diye sürdürdü öyküsünü babam. Bir ara uşak, gözünü açmış, bir de bakmış, ağacın dalında tüneyen iki kuş aralarında konuşuyorlar. Kuşlardan biri ötekine, "Şu doğanın yaptığına bak, demiş. Şu dünyanın en akıllı bilgini olan Brahmen'in nasıl çirkin ve sıska bir gövdesi var, aptal uşağının gövdesi ise ne kadar sağlıklı ve güzel!" Öteki kuş, "O aptal uşak bir bilse ki," demiş, "hemen başının altındaki otlar sihirlidir. Brahmen'in kafasını kesip o otlardan sürse, sonra o kafayı kendi kafasının yerine yerleştirse, Brahmen'in kafasına sahip olur. Hem sağlıklı ve yakışıklı gövdesi, hem de dünyanın en akıllı kafası onun olur..."

—Kendi kafasını nasıl kesecek? dedim hemen. Babam yine güldü.

—Bunlar, simgesel şeyler, dedi. O tarafını pek düşünmeyeceksin. Şimdi nasıl organ nakli yapılıyor, o zaman da Brahmen'ler organ naklini böyle düşlemişler işte... Neyse, sözü uzatmayalım, uşak, kuşların dediğini yapmış, Brahmen'in kafasını kendi gövdesine, kendi kafasını da Brahmen'in gövdesine yapıştırmış... Brahmen, yeni vücuduyla çok güzel olmuş tabii, uşak da tersine. Hem vücudu sıska ve çirkin, hem kafası bomboş bir adam...

—Brahmen bu işe şaşırmamış mı? dedim.

—Tabii, biraz şaşırmış ama, kafası o kadar meşgulmüş ki kendi gövdesine bile dikkat etmemiş. Gövdesi değişmekle birlikte, kafası değişmediği için, yine hep, evreni, dünyayı, insanların sorunlarını, olayların nedenlerini düşünüp durmaktan, yine eskisi gibi yemeklerin tadına bile bakmaz olmuş. Buna karşılık, sıska uşağın kafası başka hiçbir şeye ermediği için, Brahmen'in yemediği yiyecekleri midesine dolduruyor, bütün gün sağda solda gezip tozuyormuş. Aradan günler, aylar geçmiş, Brahmen'in vücudu yavaş yavaş zayıflamış, zayıflamış ve Brahmen'in eski haline dönmüş. Buna karşılık, uşağın sıska vücudu da, bol yemek yiyip temiz havada gezip dolaşmak yüzünden, yavaş yavaş toparlanmış, gelişmiş ve o da uşağın eski vücudunun halini almış ...

Babam, böyle bir öykü anlattı mı, arkasından hemen "kıssadan hisse" der. Yani, bu öyküden nasıl bir yarar sağlanacağını anlatır. Ben de şakacı bir tavırla:

—Peki, baba, kıssadan hisse? dedim.

—Bu öykü, bir bakıma, insanın aklının gövdesini yönlendirdiği gibi bir anlama geliyor ama, dikkat edersen, öyküde, Brahmen de uşağı da, dengeli bir biçimde beslenmedikleri için, birinin gövdesi, ötekinin aklı gelişmiyor. Öyleyse, önemli olan, çok yemek değil. Yani, tam anlamıyla, can boğazdan gelir değil. Çok yemek de insanı hasta edebilir. Öte yandan, sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur, derken, sağlam vücutla ille sporcu vücudunu anlamamak gerekir. İnsan, hasta olunca, okuyamaz, çalışamaz, hiçbir şeyden tat alamaz. Bu bakımdan, sağlam bir kafanın olması için vücudunun da sağlam olması gerekir. Aynı şekilde sağlam kafa derken de, ille büyük adamları düşünmemek gerekir. Her kuralın aykırı örnekleri bulunur.

En iyisi Brahmen'le uşağının durumuna düşmemek!

Yazan: Nezihe MERİÇ **Resimleyen:** Nazan ERKMEN

Yaz sabahları güneş, balkonu boydan boya ısıklandırdıktan az sonra, usulca kapıdan süzülerek, ortadaki toprak rengi halının rengarenk kuşlarla, çiçeklerle bezenmiş olan kenar süslerine gelir. Güneş ışığı üzerlerine düşer düşmez oda birden kuş sesleriyle dolar. Kuşlar, küçük kanat çırpışlarıyla, bir daldan uçup öbürüne konarlar. Çiçekler nazlıdır. Onlar birer ikişer uyanır, silkelenir, yapraklarını gererek açılırlar. Kuşlar uçmaya, evin içi çiçek kokularıyla dolmaya başladığında, işte tam o sırada Ayşe uyanır. Uyanır uyanmaz seslenir:

—Anneee! Annesi hemen yanıtlar:

—Canıım ! Uyandın mı?

—Uyandım, der Ayşe. Uyandım demesiyle yataktan fırlaması bir olur. Yalınayak ön odaya koşar. Önce halının, güneşin altında tüm renkleriyle parlayan halının çiçekleriyle kuşlarına bakar. Çiçeklerin açtığını, kuşların uçuştuğunu görüp sevinir. Bu onun bulduğu, çok hoşuna giden bir oyundur. Sonra gidip, annesinin kucağına oturur. Annesi onu öper.

Bugün de, günlerden bir gündü. Ayşe gene koşup annesinin kucağına oturdu. Annesi gene onu öpüp,

—Amanın da uyku kokarmış benim kızım, dedi. Anneyle, anneanne masada, kahvaltı sofrasının başında çay içiyorlardı. İkisi de, şişmanlamayı sevmedikleri için, birer ince krikkrak, biraz peynir yerler. Çaylarına hiç şeker atmazlar. Oysa babaanne sabahları kahvaltı sofrasını ne güzel donatır. Kızarttığı ekmeklere yağ sürer. Ekmeklerin kokusu evin içine yayılır. Küçük küçük tabaklarda, renk renk reçeller vardır. Üzerine zeytin yağı konulup limon sıkılmış olan zeytinler, kara kara pırıltılarla parlar kasede. Bir de, Ayşe açık olmak koşuluyla, istediği kadar çay içebilir. Mis kokulu, limonlu sıcak çay. Güzel çay.

Onlara ara sıra konuk olarak gelen anneanne, sabahın bu saatlerinde, saçlarına renkli saç kıvırtıcılarını taktığından kafası kocaman görünür. Ayşe için bu görüntü eğlencelidir. Anneannesi bu sabah da gene öyleydi. Ayşe güldü ona.

—Anneanne, bugün başında üç kırmızı, iki sarı, dört mavi var. Sonra yanıt beklemeden annesinin boynuna sarıldı.

—Öyle seviniyorum ki! dedi. Bu anneannesinin bozulmasını gerektiren bir söz değildi ama, anneannesi bozuldu. Huysuz bir sesle azarladı Ayşe'yi:

—Gene yalınayaksın! Ben sana terliksiz basma yerlere demiyor muyum?

Sonra Ayşe'nin birşey söylemesine vakit bırakmadan, bir sürü söz üşüştürdü:

—Kalk bakayım yüzünü yıka. Üstünü değiştir. Cici kızlar gecelikle dolaşmaz. Sonra da otur kahvaltını yap. Hadi bakayım.

Ayşe'nin annesi, aldırmadı. Sarıldı Ayşe'ye. Yumuşacık bir sesle,

—Anneannesi, azıcık naz yapsın da kalkar sonra, dedi. Gene öptü Ayşe'yi. Saçlarını kokladı, sordu:

—Neden seviniyormuşsun bakalım?

Ayşe gülerek ağzını açtı yanıtlamak için ama, sonra anneannesinden yana bir göz atarak sustu. Annesi güldü:

—Ben biliyorum. Ben biliyorum.

Ayşe de hafifçe güldü. Annesine sarıldı.

—Nedenmiş? Söyle bakalım!

—Çünkü, Ayşe bugün çok sevdiği bir yere gidecek.

Ayşe kıkırdadı:

—Evet. Evet. Evet. Az sonra babaannem gelip beni alacak.

Anneanne, yan yan bakarak Ayşe'nin annesine cıkıştı:

—İyi iyi. Sen de yangına körükle masallah! dedi. Daha aklı ermiyor diye düşünüyorsan sasarım. Çocuk, asıl bu yaşta edinir, pek çok görgüyü, bilgiyi. Oradan nasıl bozulmuş olarak geldiğini görüyorsun herhalde. Öyle değil mi?

Annesi kaşlarını belli belirsiz çattı.

—Ben öyle düşünmüyorum anne, dedi. Biliyorsun. Sen nasıl onun anneannesiysen, o da babaannesi. Senin kadar...

Anneanne sinirlenerek başını salladı.

—İyi iyi. Neyse. Bırakalım şimdi. Bildiğiniz gibi yapın. Benden söylemesi.

Kendine çaydanlıktan çay koyarken, dayanamayıp ekledi:

—Bari günü birlik gitsin. Gece yatısına kalmasın.

Onları korkulu bir dikkatle izleyen Ayşe birden öyle büyük bir acı duydu ki, hemen ağlamaya başladı. Ağlayarak karşı çıktı:

—Hayır hayır. Ben gece babaannemle yatacağım. Biz ikimiz yarın sabah evin arkasındaki çayırlıkta ot toplamaya gideceğiz.

Annesi sarıldı Ayşe'ye.

—Tamam tamam, dedi. Hemen ağlamaya başlama. Dur bakalım.

Ayşe ağlamasını sürdürerek mızıldıyordu:

—Yaa, kalacağım. Söz vermiştin. Babaannem bana otlu börek yapacak. Sonra çardakta çay içeceğiz komşularımızla. Sonra bahçemize çiçek dikeceğiz babaannemle ikimiz. Sonra, bizim nanelerimiz, taze soğanlarımız, maydanozlarımız da var. Sevgi abla da bana salıncak kuracak büyük ağaçta.

Anneanne,

—Aman yarabbi, çok güzel. Çook! diyerek, çayını alıp kalktı. Ayşe ağlamasını kesmeden peşpeşe sıralıyordu.

—Hem de gece bahçe sinemasına gideceğiz. Babaannem bana dondurma alacak. Ay çiçeği alacak. Benim orada arkadaşlarım var. Biz en öne oturuyoruz. Çekirdek çitliyoruz.

Annesi usulca güldü:

—N'apıyorsunuz, anlamadım?

Ayşe elinin tersiyle gözyaşlarını ve burnunu silerek sordu:

—Neyi anlamadın?

—Çekirdeği ne yapıyorsunuz?

—Çitliyoruz.

Annesi bu sefer yüksek sesle güldü. Ayşe'yi gıdıkladı. Sonra kucağından indirerek yuvarlacık poposuna bir saplak indirdi.

—Hadi koş yüzünü yıka bakalım. Terliklerini giy. Bak oraya, sandalyenin üzerine kırmızı kazağını koydum. Sonra gel çayını iç. Hadi bakalım.

Ayşe içini çeke çeke banyoya gitti. Sevinci bozulmuştu. Güneş onu sevindirmek için ışıklarını daha çok parlatarak, halının ortalarına doğru yaydı. Tüm motifleri, tüm renkleri pırıl pırıl ortaya çıkardı. Ama Ayşe'nin içinde hiç ışık kalmamıştı. Zaten, o yüzünü yıkarken anneannesinin sesi geldi.

—Şu pencerelere bir güneşlik yaptıramadınız. Güneş insanın beyninde kaynıyor.

Sonra perdeyi hızla çekip kapattı. Perdeliğin üzerinde kayan halkaların sesi geldi Ayşe'ye kadar. Ayşe omuzlarını kıstı. İçi üzüntüyle doldu. Güneşi öyle severdi ki. Odaya geçerken ara kapıdan annesini gördü. Ağır ağır onun yumurtasını soyuyordu. Yavaş sesle:

—Anne, dedi, siz babaanneyi sevmiyorsunuz. Anlıyorum. Ama o, sıcak kanlı, kendi halinde, çok iyi bir insan. Sizin gibi iyi bir eğitim görmüş değil elbette. Ama onun da kendine göre görgüsü,bilgisi var.Biz onunla üç yıl beraber oturduk. Ben ondan çok şey öğrendim.

Anneanne tırnaklarını törpülüyordu. Birden durdu, dudaklarını büzerek anneye baktı:

—Yapma Allahaşkına! dedi. Ayşe'nin annesi sakince, üsteledi:

—Çok ciddiyim. Babaanne, çok renkli, yaşam dolu, sevgili bir kadındır. Siz onu iyi tanımıyorsunuz

Anneanne sinirli bir sesle kalktı.

—İyi çocuğum iyi, dedi. Yerinde kalsın. Zarar yok, ben tanımayıvereyim. Size mübarek olsun. Benim ondörtotuz'da bir randevum var. Geç kalıyorum. Uğrayacağım yerler de var. Ve, hızla odasına gitti.

Ayşe kendi başına güzelce giyinmişti. Başka zamanlarda yaptığı gibi hiç mızıldanmamış, saçlarını bile kendi taramıştı. Kahvaltısını yapmak için masaya oturunca, annesi ona düşünceli bir yüzle bakarak, dalgınca gülümsedi. Ayşe annesinin gülümsediğini görünce sevindi. Anneannesi duymasın diye sesini indirerek, usulca:

—Anneciğim, babaannemi sen de seviyorsun değil mi dedi. Annesi gülümsedi:

—Tabii seviyorum.

—Babaannem çok iyi. Değil mi? Biz ikimiz onunla arkadaşız. Çok gülüyoruz. Öyle çok gülüyoruz ki. Ama...

Ayşe ekmeğini ısırdı ve sustu. Annesi çenesini avucuna dayamış onu seyrediyordu.

—Eee? dedi.

Ayşe bir süre sesini çıkarmadan ekmeğini çiğnedi. Sonra gene usulca,

—Ama, dedi. Babaannem fakir.

Annesinin yüzü değişti. O da sustu bir süre. Dudağını ısırdı. Düşündü. Sonra,

—Yok, dedi. Babaannen hiç fakir değil. Baksana, bahçesi var, kırları var, ağaçları, kuşları, çiçekleri var, komşuları var, sevdikleri var. Hiç fakir olabilir mi böyle biri. Öyle değil mi. Sadece biraz şey, biraz parası az.

Ayşe ağır ağır ekmeğini çiğneyerek düşündü kaldı. Uzun bir sessizlik oldu. Sonra Ayşe birden halının kuşlarıyla çiçeklerini gördü, yüzü aydınlandı.

—Halının çiçekleri ne güzel değil mi anneciğim, dedi. Sanki sahici gibi. Çoğu zaman ben onları sahici yerine koyuyorum. Bu bir oyun. Ama, olsun.

NEZİHE MERİÇ

Öykü ve roman yazarı Nezihe Meriç, 1925 yılında Gemlik'te doğdu. Eskişehir Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ndeki öğrenimini tamamlamadan ayrıldı. Dost dergisini yönetti. İlk yazısı İstanbul dergisinde yayımlandı. Öykülerinde kadını, onun ezilmişliğini, bunalımlarını, tedirginliğini şiirli bir dille yansıttı. Türk Dil Kurumu ve Sait Faik Öykü ödüllerini kazandı.
Yapıtları: Bozbulanık, Topal Koşma, Menekşeli Bilinç, Dumanaltı, Korsan Çıkmazı, Sular Aydınlanıyordu, Bir Kara Derin Kuyu.

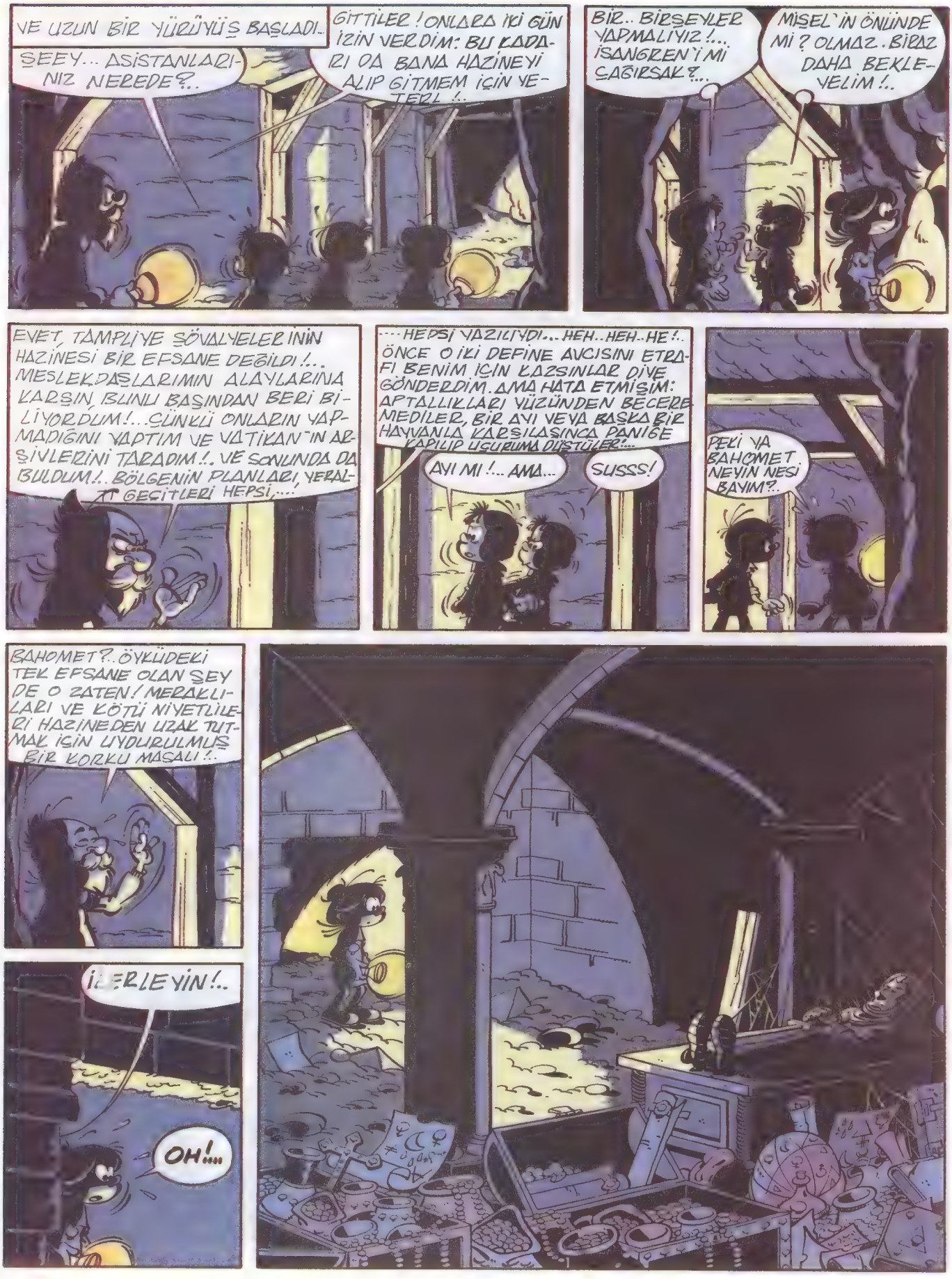
VE UZUN BİR YÜRÜYÜŞ BAŞLADI..
ŞEEY... ASİSTANLARINIZ NEREDE?..
GİTTİLER! ONLARA İKİ GÜN İZİN VERDİM: BU KADARI DA BANA HAZİNEYİ ALIP GİTMEM İÇİN YETER!..
BİR.. BİRŞEYLER YAPMALIYIZ!... İSANGREN'İ Mİ ÇAĞIRSAK?...
MİŞEL'İN ÖNÜNDE Mİ? OLMAZ. BİRAZ DAHA BEKLEYELİM!..
EVET, TAMPLİYE ŞÖVALYELERİNİN HAZİNESİ BİR EFSANE DEĞİLDİ!... MESLEKDAŞLARIMIN ALAYLARINA KARŞIN, BUNU BAŞINDAN BERİ BİLİYORDUM!...ÇÜNKÜ ONLARIN YAPMADIĞINI YAPTIM VE VATİKAN'IN ARŞİVLERİNİ TARADIM!.. VE SONUNDA DA BULDUM!.. BÖLGENİN PLANLARI, YERALTI GEÇİTLERİ HEPSİ,....
....HEPSİ YAZILIYDI...HEH..HEH..HE!.. ÖNCE O İKİ DEFİNE AVCISINI ETRAFI BENİM İÇİN KAZSINLAR DİYE GÖNDERDİM. AMA HATA ETMİŞİM: APTALLIKLARI YÜZÜNDEN BECEREMEDİLER, BİR AYI VEYA BAŞKA BİR HAYVANLA KARŞILAŞINCA PANİĞE KAPILIP UĞURUMA DÜŞTÜLER?...
AYI MI!... AMA...
SUSSS!
PEKİ YA BAHOMET NEYİN NESİ BAYIM?..
BAHOMET?..ÖYKÜDEKİ TEK EFSANE OLAN ŞEY DE O ZATEN! MERAKLILARI VE KÖTÜ NİYETLİLERİ HAZİNEDEN UZAK TUTMAK İÇİN UYDURULMUŞ BİR KORKU MASALI!..
İÇERİLEYİN!..
OH!...

BENİM! BÜTÜN BUNLAR BENİM! ZENGİN OLDUM!...
BUNLARI YUKARI TAŞIMAM İÇİN BANA YARDIM EDECEKSİNİZ! JİPİM KİLİSENİN ÖNÜNDE, AKŞAMA BURADAN ÇOK UZAKLARDA OLACAĞIM!
ÇALIŞMAYA BAŞLAYIN!
YAPAMAYACAĞIZ... ÇOK.. ÇOK.. AĞIR BUNLAR!
BEN ANLAMAM, TAŞIYACAKSINIZ, ÇABUK. YOKSA KARIŞMAM!..
HEY BAKIN...
KRIII!
?...NE.. NE OLUYOR?
KRIII!
?
GROOOOO
HAYIR... BU İMKANSIZ... OLAMAZ... BÖYLE BİR YARATIK YOK... KAL ORADA.. ORADA KAAAL!...
SEN İSTEDİN, AL BAKALIM...
PAN! PAN!
GROOO
?
GROO

İVON!.. İSANGREN'İ SAĞIR!.. BU YARATIK PROFESÖRÜ ÖLDÜRECEK!..
EVET
O DA KİM?..
AAARGH!
PEKALA, TAM ZAMANIYDI!..
AMAN TANRIM BU NASIL ŞEY?..
SONRA ANLATIRIZ!..
İŞ BAŞINA... HEY SİZ İKİNİZ, SAKİN OLUN BAKALIM!..
O
HARGN!
AAAHR!
?
OH!
CHTONK!
İSANGREN!
İSAN..?...
TAMAM, TAMAM, İYİYİM!
?
BLOK!

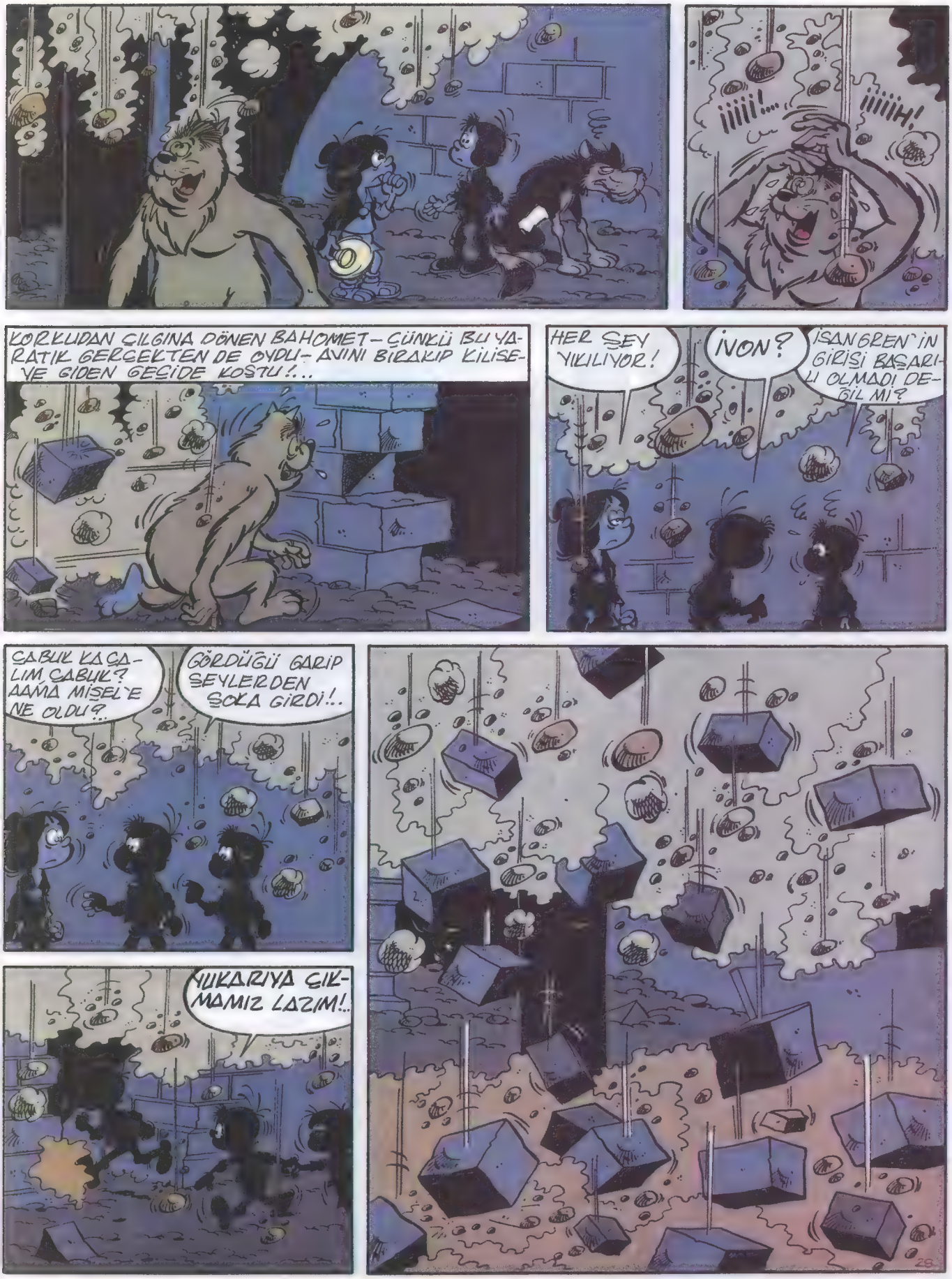
İİİİİİH!
KORKUDAN ÇILGINA DÖNEN BAHOMET – ÇÜNKÜ BU YARATIK GERÇEKTEN DE OYDU – AVINI BIRAKIP KİLİSEYE GİDEN GEÇİDE KOŞTU!...
HER ŞEY YIKILIYOR!
İVON?
İSANGREN'İN GİRİŞİ BAŞARILI OLMADI DEĞİL Mİ?
ÇABUK KAÇALIM, ÇABUK? AAMA MİŞEL'E NE OLDU?..
GÖRDÜĞÜ GARİP ŞEYLERDEN ŞOKA GİRDİ!..
YUKARIYA ÇIKMAMIZ LAZIM!..
28

OH! PROFESÖR KALDI!
ARTIK ÇOK GEÇ, GEL!..
VE YUKARIYA ÇIKTILAR...
SUUSS! GASPAR BABA BELKİ YUKARI DADIR!
ZAMANIMIZ YOK! BEN BAKACAĞIM!...
GİTMİŞ, GELEBİLİRSİNİZ!..
EMİN MİSİN?..
BELKİ DE BİR ŞEY ALMAYA GELMİŞTİ!
BELKİ DE.. AMA ÖNCE ÇIKALIM BURADAN!!
ŞİMDİ HEMEN EVE DÖNELİM: BELKİ DE DEPREM, TEYZEMİN EVİNDE DE HASARA YOL AÇMIŞTIR!...
DOĞRU BUNU DÜŞÜNMEMİŞTİM!
AMA ÖNCE MİŞEL'E İSANGREN'İ ANLATMALIYIZ!..
HAKLISIN!..

© EDITIONS DU LOMBART

GELECEK SAYI: BAHOMET DE KİM?

DOĞA BİLMECELERİ

Bu yakın çekim fotoğraflar, kolaylıkla tanıyabileceğiniz aynı türden bir deniz canlısına ait. Kim olduğunu bulabilir misiniz?

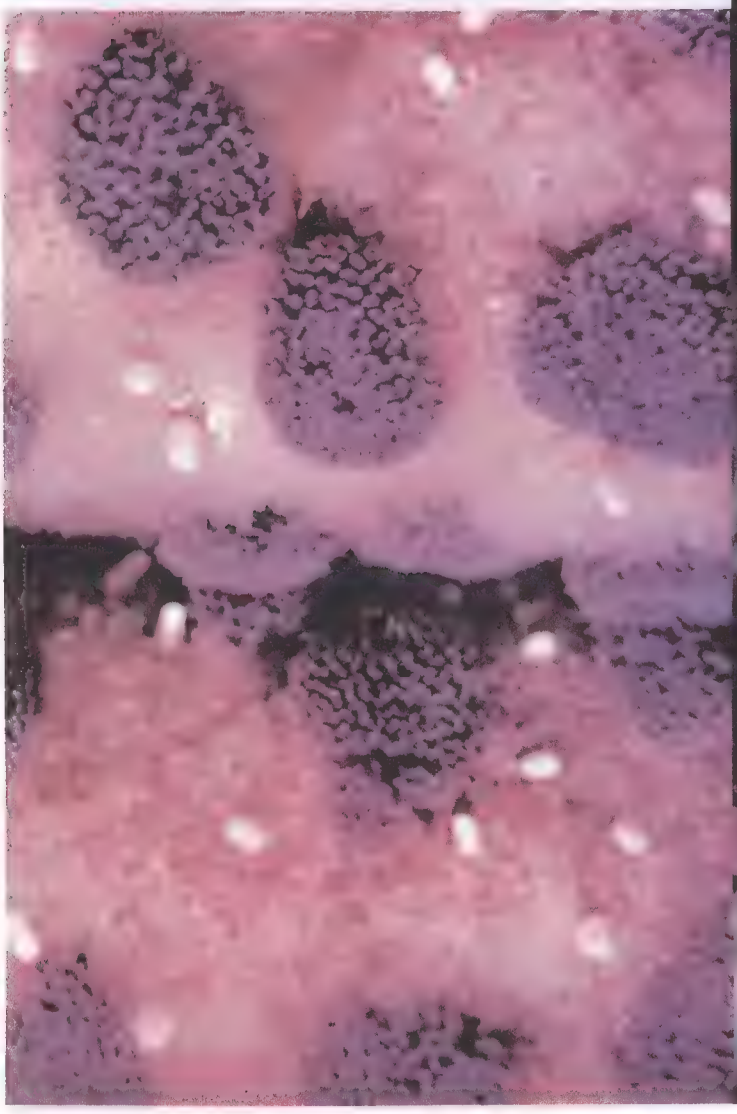

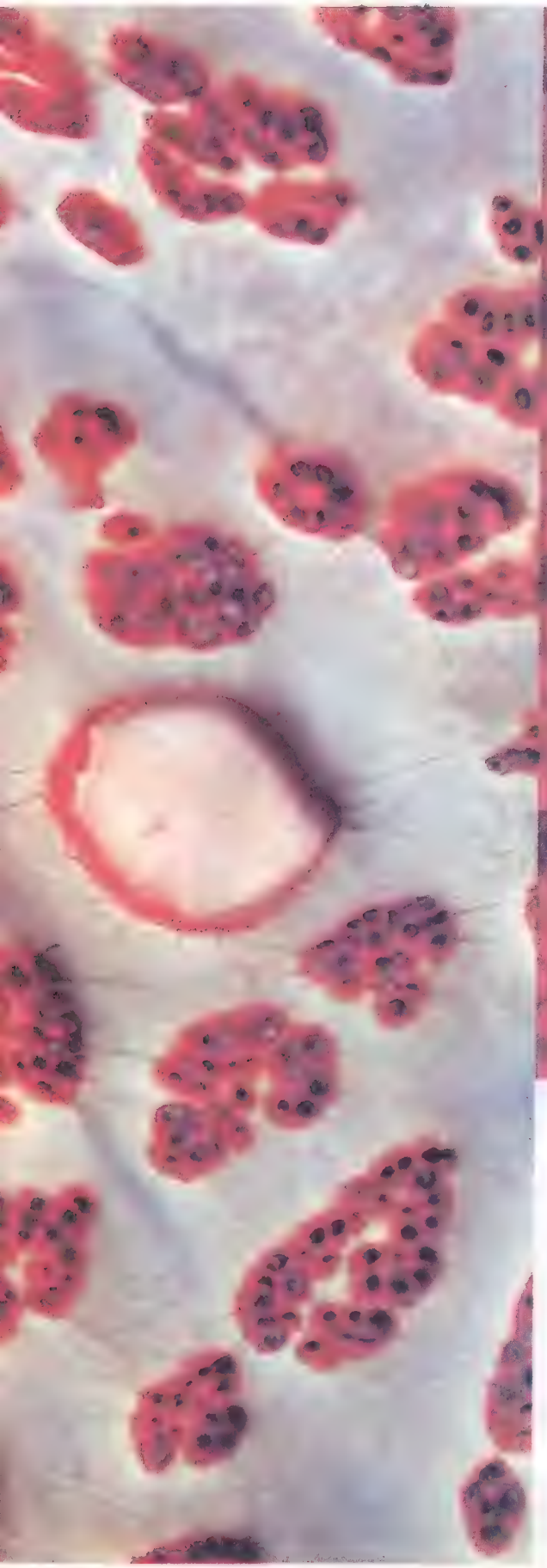

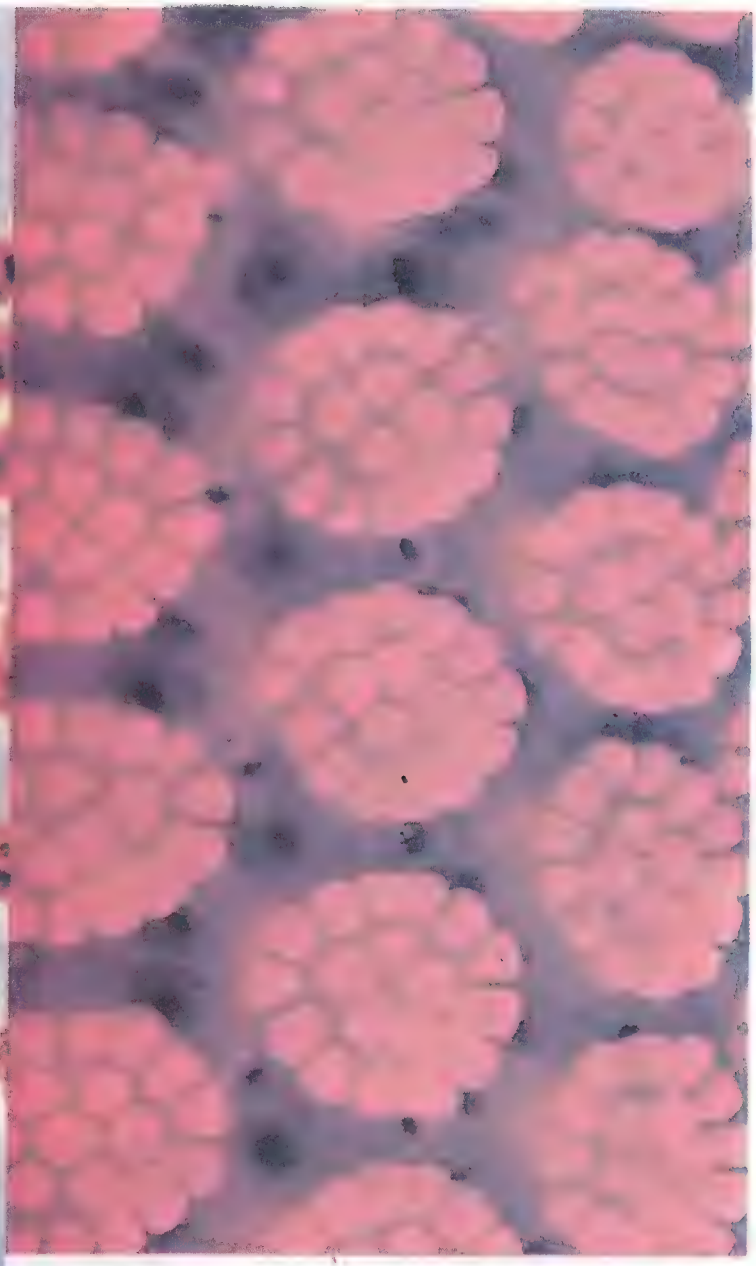

İpuçları

- Denizlerde yaşar.
- Bilimsel adı 'echinoderms'dir.
- Yiyeceklerini yemek için midesini gövdesinden dışarı çıkarır.
- Gövdesindeki emici ayaklar sayesinde hareket eder.
- Çoğu beş kolludur.
- Kollardan biri kazayla koparsa, yerine bir başka kol büyüyebilir.

DOYUMSUZ MATEMATİK

DOĞANIN MATEMATİKÇİLERİ

Kuşlar ne zamandan beri Euclid'i okuyorlardı?

Okumuyorlarsa, bir ağaçtan diğer ağaca dosdoğru ucup gitmeyi nasıl biliyorlar?

"İKİ NOKTA ARASINDAKİ UZAKLIKLARDAN EN KISASI, İKİ NOKTANIN AİT OLDUĞU DOĞRU ÜZERİNDE VE BU İKİ NOKTA ARASINDAKİ ARALIKTIR.

Euclid (M.Ö.300)"

İKİ NOKTA ARASINDAKİ EN KISA UZAKLIK DOĞRU'DUR

Archimedes (M.Ö.225)

LOGARİTMATİK SPİRAL

$r = e^{a\theta}$

$\log r = a\theta$

Bu bir eğri denklemidir. Eğriyi yukarıdaki çizimde görüyorsunuz.

Bu eğriyi nerede gördünüz?

Deniz kabuklarının örgüşünde, örümcek ağlarında, fillerin hortumlarında.....

Hatırladınız mı?

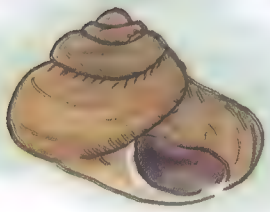

Arıların peteklerinde yalnız, geometrik şekil olan DÜZGÜN ALTIGEN odacıkların bulunması bile onların geometriden anladıklarını göstermez mi?

Bu peteklerde aslında, çözülen problem, DAYANIKLILIK, EN BÜYÜK, EN KÜÇÜK HACİM problemidir.

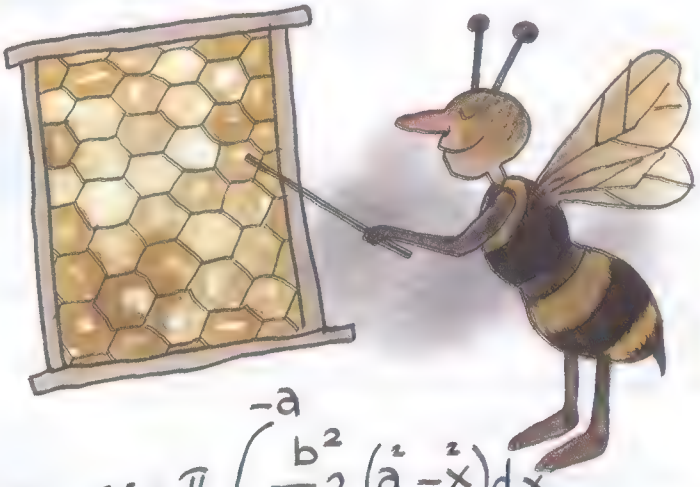

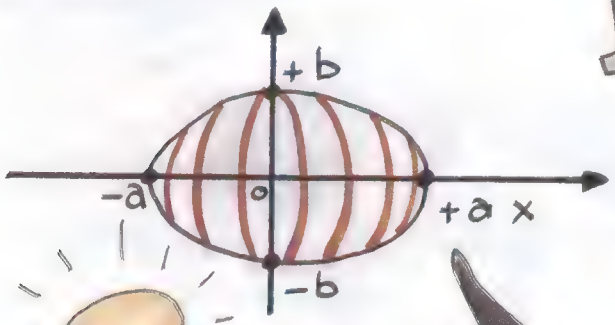

$$V = \pi \int_{-a}^{-a} \frac{b^2}{a^2}\left(a^2 - x^2\right) dx$$

Yumurta mükemmel bir elipsoid şeklindedir.

Horoz —Tam bir Elipsoid istiyorum. Anladın mı?

HAVACILIK

"Doğan Kardeş gibi, tavrını barıştan yana koyan bir dergide, savaş uçaklarının ne işi var? " diyebilirsiniz. Ama havacılığın gelişiminde, askeri amaçlı havacılık araştırmalarının çok önemli bir yeri var. Üstelik, dünyamız gerçeklerinden biri olan savaş ve savaş uçaklarının bilinmesinde yarar olduğunu düşünüyoruz.

ASKERİ UÇAKLAR

SAVAŞ UÇAKLARI

Mirage III :

İkinci Dünya Savaşı sonrasında üretilen en iyi savaş uçaklarıdır. İlk örneği 1956 yılında uçmuştur.
Kanat genişliği : 8,22 m.
Uzunluğu :15.03 m
En yüksek hızı :Saatte 2330 km.

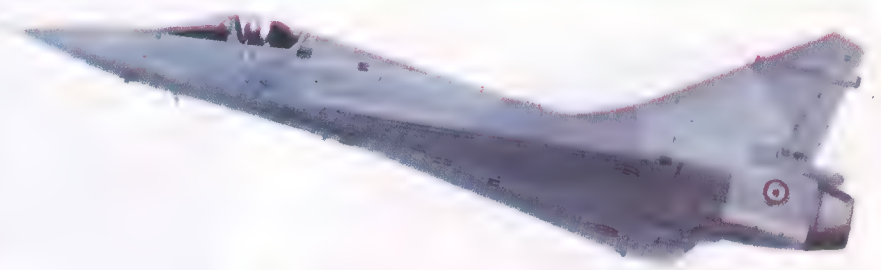

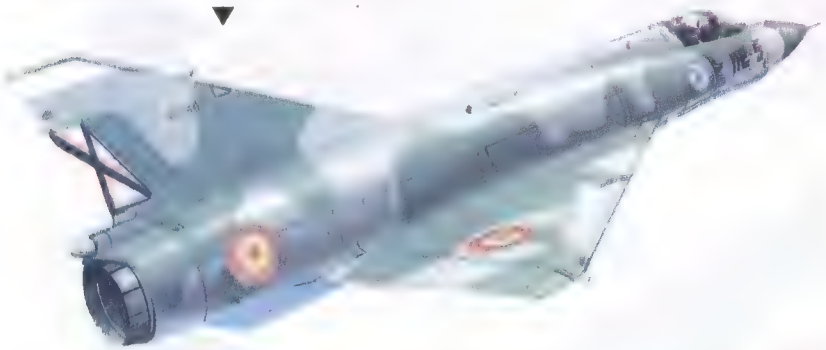

Mirage 2000 :

Fransızlar tarafından üretilen bu model, teknolojik olarak diğerlerinden daha gelişmiştir.
Kanat genişliği : 9 m.
Uzunluğu : 14, 5 m.
En yüksek hızı : Saatte 2440 km.

Mirage F.1 :

Kısa mesafeli uçuşlar için çok uygundur. Ve yer saldırılarında çok başarılıdır.
Kanat genişliği : 8,4 m.
Uzunluğu : 15,3 m.
En yüksek hızı : Saatte 2330 km.

Draken :

Danimarka, Finlandiya, İsveç ortak üretimidir.
Kanat genişliği : 9,42 m.
Uzunluğu : 14,28 m.
En yüksek hızı : Saatte 2120 km

Tornado F.2 :

Bu model uçaklar İngilizler tarafından üretilmektedir.
Kanat genişliği : 13,9 m
Uzunluğu : 18,06 m.
En yüksek hızı : Saatte 2330 km.

Tu-28P Fiddler :

Dünyamızın en büyük savaş uçağıdır.
Kanat genişliği : 20 m.
Uzunluğu : 26 m.
En yüksek hızı : Saatte 1695 km.

Kfir :

Mirage 5'ler örnek alınarak geliştirilen bu uçaklar İsrail tarafından üretilmektedir. Çok güçlü bir motoru vardır.
Kanat genişliği : 8,22 m.
Uzunluğu : 15,65 m.
En yüksek hızı : Saatte 2440 km.

Mig-25 Foxbat :

Dünyamızın en hızlı uçaklarından biridir.
Kanat genişliği : 13,95 m.
Uzunluğu : 23,82 m.
En yüksek hızı : Saatte 2970 km.

Mig 23 Flogger :

Sovyetler Birliği tarafından üretilen bu uçak, ilkin 1967 yılında halka tanıtılmıştır.
Kanat genişliği : 8,17 m.
Uzunluğu : 16,8 m.
En yüksek hızı : Saatte 2440 km.

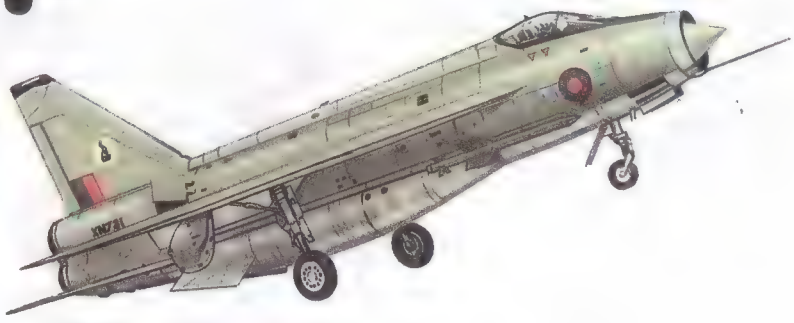

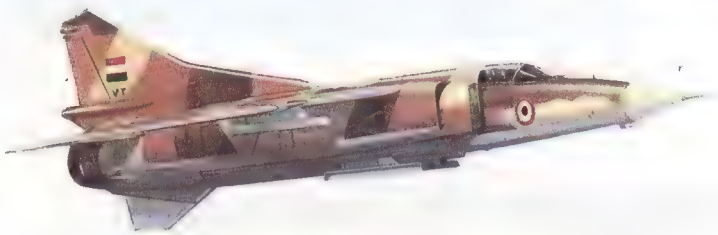

Lightning :

İngilizler tarafından üretilen bu uçak, dünyanın en hızlı yükselen uçaklarından biri olarak bilinir.
Kanat genişliği : 10,62 m.
Uzunluğu : 16,84 m.
En yüksek hızı : Saatte 2120 km.

HAVA KUVVETLERİ

AMBLEMLERİ

1 - Afganistan
2 - Arjantin
3 - Avustralya
4 - Avusturya
5 - Bangladeş
6 - Belçika
7 - Brezilya
8 - Bulgaristan
9 - Kanada
10- Şili
11 - Çin
12 - Küba
13 - Çekoslavakya
14 - Danimarka
15 - Mısır
16 - Etiyopya
17 - Finlandiya
18 - Fransa
19 - Almanya
20 - Yunanistan
21 - Macaristan
22 - Hindistan
23 - Endonezya
24 - İran
25 - Irak
26 - İsrail
27 - İtalya
28 - Japonya
29 - Kuveyt
30 - Libya
31 - Meksika
32 - Hollanda
33 - Norveç
34 - Pakistan
35 - Peru
36 - Filipinler
37 - Polonya
38 - Portekiz
39 - Romanya
40 - Suudi Arabistan
41 - Sovyetler Birliği
42 - İspanya
43 - İsviçre
44 - Suriye
45 - Türkiye
46 - İngiltere
47 - ABD
48 - Yugoslavya

(Gelecek sayımızda bombardıman uçaklarını tanıtacağız.)

KAPTAN PİLOTUNUZ KONUŞUYOR...

"Bugüne kadar tam on iki tane uçak maketi yaptım. Hepsi de birbirinden güzel. Tek sorun, bu maketler uçmuyor. Ama onların uçmaması artık önemli değil. Ben uçtum. Hem de kocaman, gerçek bir uçakla... Kuruldum koltuğa, gel keyfim gel... Kafaya koydum: Büyüyünce ya hep uçakla gezeceğim ya da pilot olacağım."

TÜRK HAVA YOLLARI

KARDEŞİM

Bir kardeşim var benim
Henüz iki yaşında
Adı: Can
Afacan mı afacan
Hep ister ki kendi dediği olsun
Kitaplarımı, defterlerimi, kalemlerimi ister
Vermezsem kızıp ağlar
Öyle yaramaz ki beni çok üzer
Ama ben onu yine çok severim
"Ablam" dediğinde affederim.

Esin DEMİRBİLEK / KIRKLARELİ

ANNECİĞİM

Seni canımdan çok severim.
Benim güzel annem,
Beni büyüten sensin,
O güzel cennet kalbin.

Bütün dertlerimle sen uğraşırsın
Hastalansam başımda durursun
Yemek yemezsem tatlı tatlı yedirirsin
Seni çok severim ben.

İhtiyaçlarımı sen karşılarsın
Nur yüzlü güzel annem,
Üzülürsem sen de üzülürsün,
Seni canımdan çok severim.

Ayşe YASA/ Özel Sezin İlkokulu
2. Sınıf Öğrencisi/İSTANBUL

KÜÇÜK OTOMOBİL

Küçücük bir otomobil varmış,
Büyüklerinin sözünden dışarı çıkmazmış,
Onun arkadaşları yaramazmış,
O yüzden onlarla oynamazmış.

Bu otomobil çok sevimliymiş,
Herkes onu çok severmiş,
Küçük otomobil de onları severmiş,
Ama yaramaz arkadaşlarını sevmezmiş

Sevgi DEMİRCAN / İSTANBUL

ELİMDE OLSAYDI

Elimde olsaydı, kavgayı ağacın yaprağına yazmak isterdim.
Sonbahar gelsin, yaprak kurusun diye...
Elimde olsaydı, öfkeyi bulutun üstüne yazmak isterdim.
Yağmur yağsın, bulut yok olsun diye...
Elimde olsaydı, nefreti, kini karların üstüne yazmak isterdim.
Güneş açsın, karlar erisin diye...
Ve yine elimde olsaydı, duygularımı akarsulara yazmak isterdim.
Sular aksın, üzüntülerim kaybolsun diye.
Ya sevgiyi, barışı?.. Yeni doğmuş tüm bebeklerin kalbine yazmak isterdim
Onlarla büyüsün, tüm dünyayı sarsın diye...

Göze ORHON /KAYSERİ

Beşinci sınıftayken birgün, teneffüsün son dakikalarında arkamda sinirli bir ses işittim. "Buraya gel" diye bağırıyordu Aysel öğretmen.Acaba bana mı seslenmişti? Yoksa beni görmüş müydü? Eğer beni suçüstü görmüşse?..

Yerimde donakalmıştım. Kalbim küt küt atıyordu. Kafamın içi türlü düşüncelerle doluydu. İzinsizce eşya odasına girişim ve orada sakarlığım, biraz da dikkatsizliğim yüzünden masada duran merceği düşürüp kırışım gözlerimin önünden gitmiyordu.

Şimdi ne yapacaktım? Durmadan düşünüyor ama bir çıkış, kurtuluş yolu bulamıyordum. O an arkadaşlarımdan birinin gelip beni bu korkunç kabustan uyandırmasını çok istiyordum. Ama biraz da suç merceği oraya koyanındı. Eğer masanın tam kenarına koymasaydı belki de mercek kırılmayacaktı.

Bunları düşünürken Aysel öğretmen yanıma yaklaşmıştı. Bana "eşya odasında ne işin vardı?" diye sordu. Korkudan neredeyse yere yuvarlanacaktım. Ne cevap vereceğimi bilmiyordum. Başımı önüme eğip sustum. Öğretmen sorusunu bir daha tekrarladı. Kekeleyerek "haritalara bakarak Asya'nın haritasını bulmaya çalışıyordum" dedim. Aramızda garip bir diyalog kurulmuştu. Yine bir soru sordu: "ne için?". Öğretmenim Mukaddes Ender böyle yapmamı istemişti. "Birisi bir mercek kırmış biliyor muydun?" . "Hayır bilmiyordum". "O zaman mercek sen çıktıktan sonra kırılmış olmalı".

Bu arada boğazıma bir yumruk takıldığını farkettim. Daha fazla yalan söyleyemezdim. O halde ne yapmalıydım? Gerçeği anlatmalı mıydım? Sanırım başka seçeneğim yoktu. Ağlayarak bütün suçumu itiraf ettim. Başta Aysel öğretmen bana çok kızdı. Bağırarak "Ne kadar da dikkatsizsin" dedi. Sonra benim ağladığımı, vicdan azabı çektiğimi anlayınca yumuşadı. Birlikte eşya odasına çıktık. Bana "hiç merak etme" dedi. "Kimsenin haberi olmadan yeni bir mercek alacağız buraya". Birlikte cam parçalarını topladık ve odadan çıktık.

Birkaç gün sonra kırılan merceğin yerine yeni bir mercek aldım. Merceği yerine koyduktan sonra içimden büyük bir ağırlığın kalktığını farkettim.

O günden beri Aysel öğretmeni çok sever, onu minnetle anarım.

Adviye BAYDAR/ İZMİR

SONGÜL SAVAŞ / ZONGULDAK

COŞKUN ÇALIK/ZONGULDAK

KADİFE AKKAYA/ZONGULDAK

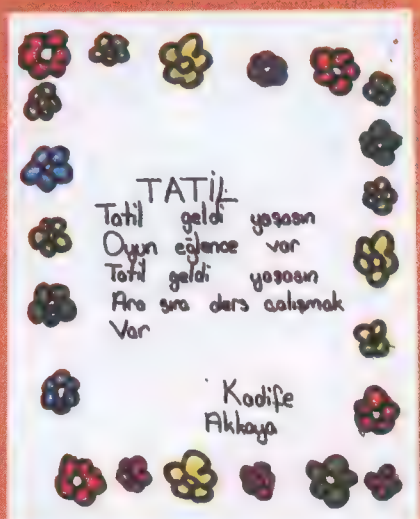

BİL BUL EĞLEN

Türkiye Çocuk Çevre Kulübü üyesi her arkadaşımıza, "Çevre İzcisi" adı veriliyor. Çevre izcileri, yaz aylarında yurdumuzun çeşitli yerlerinde oluşturulacak kamplarda doğa ve doğada yaşam konularında eğitilecekler. 6-14 yaşları arasındaki her arkadaşımızın kulübe doğal üye sayılacağı ve çevre izcisi olacağından hareketle, sizlere ilk doğa eğitimini Doğan Kardeş'le vermek istedik. Zorlu bir yürüyüş için yolunuzu seçin ve arkadaşlarınızın grup halinde sizi beklediği yere en kısa sürede ulaşın.

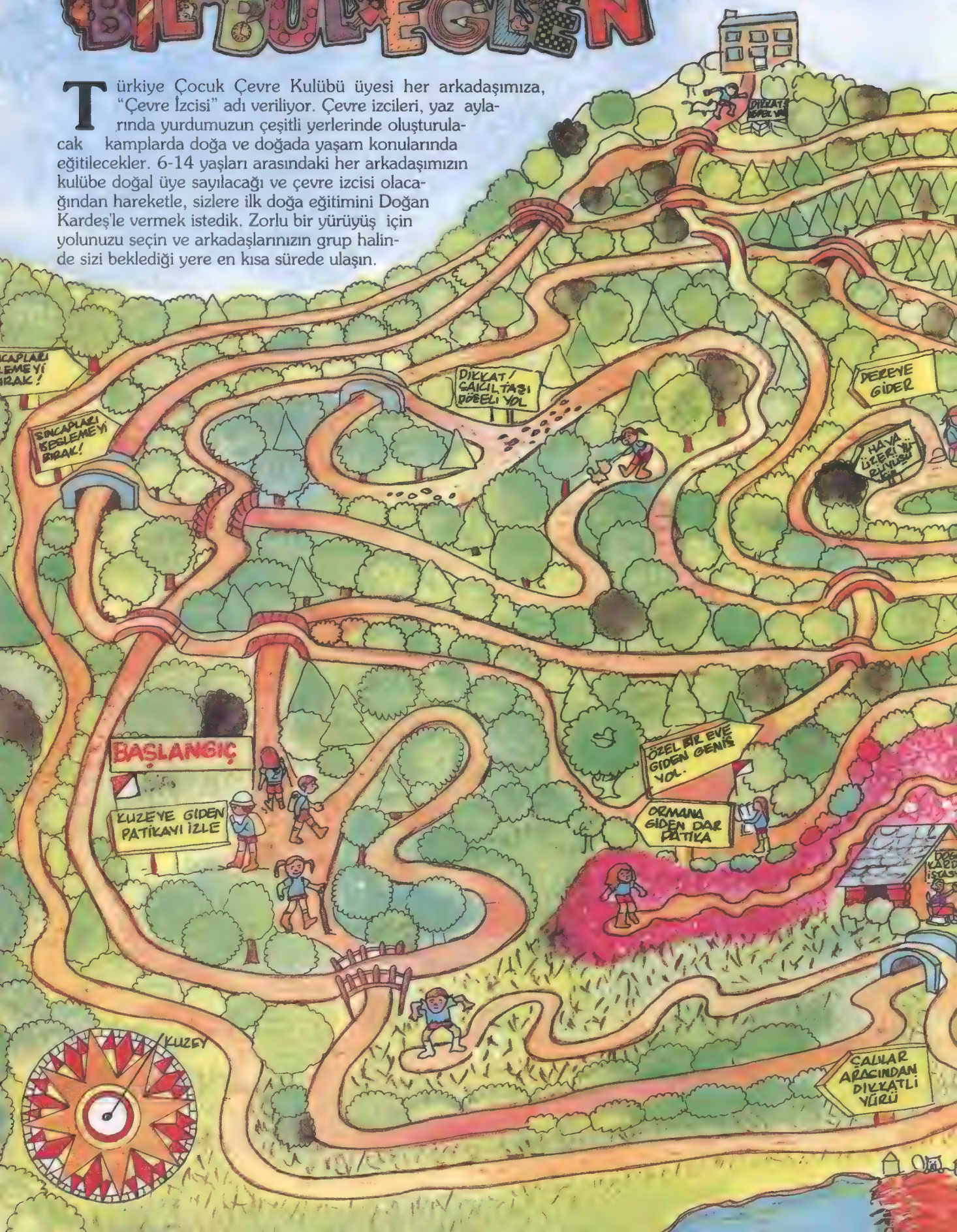

GÜNEYE GİT
İMDAT!
BİTİŞ
ÇAM ORMANINA GİRİŞ
AYAK-ARIM ÇOK ISIN-DI.
ZAMAN KAZANMAK İÇİN KAVALARI TIRMAN
UÇURUMLUN ETRAFINDAN DOLAŞ
ESKİ KÖPRÜDEN DEREYİ GEÇEBİLİRSİNİZ
TAŞLAR ÜZERİNDE ŞEKEREK DEREYİ GEÇEBİLİRSİNİZ
VAHŞİ BİTKİLERİN ARASINDA KISA GEÇİŞ.
VAHŞİ BİTKİLERİN ÇEVRESİNİ DOLAŞ
ZAMAN KAZANMAK İÇİN ŞALIKARIN ARASINDAN KOŞARAK GEÇ

KEL HASAN

Çizen: Burhan BOLAN

HEEEY ÇOCUKLAR! BU SANDALYELERDE

İSTER YARIŞIN, İSTER OYNAYIN!

URAN MOBİLYA
YETKİLİ SATICILARI

İSTANBUL

KIZILTOPRAK
CAPELLO TASARIM ÜRETİM
Tel: 337 29 07

BAKIRKÖY
BAŞAK MOBİLYA DEKORASYON
Tel: 571 77 15

ŞİŞLİ
URAN MUTFAK
Tel: 147 21 64-148 74 19

MODOKO
NO 85
Tel: 314 30 34-314 12 95

ZİVERBEY
ÇAMDAN MOBİLYA
Tel: 336 62 53

PENDİK
DUMANKAYA YAPI MALZEMELERİ
Tel: 354 20 31-32

GÖZTEPE
TASARIM
Tel: 368 18 21

BAYRAMOĞLU
MİMDEK
Tel: (199) 357 48

FENERYOLU
URAN MOBİLYA
Tel: 347 40 37-348 70 37

ANKARA
KURGU LTD.
Y.Ayrancı Tel: 139 62 46
Kavaklıdere Tel: 127 80 52

İZMİR
YENKUR MÖBLE
Gaziemir Tel: 37 58 98-37 06 61

BURSA
KALEM MİMARLIK VE DEKORASYON
Tel: 33 38 96-33 38 97

ANTALYA
ISPARTA MOBİLYA
Bahçelievler Tel: 12 24 75

AYDIN
BENSU TİCARET
Kurtuluş Mah. Tel: 16 82

BODRUM
PİRAMİT MOBİLYA
Turgutreis Asfaltı Tel: 78 00

uran®
mobilya
Bağdat Cad. 120
Tel: 347 40 37-348 70 37
Feneryolu-İstanbul

AKTİF BANKACILIK

Şimdi gençler çok şanslı! Hepsi GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ
"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.

M